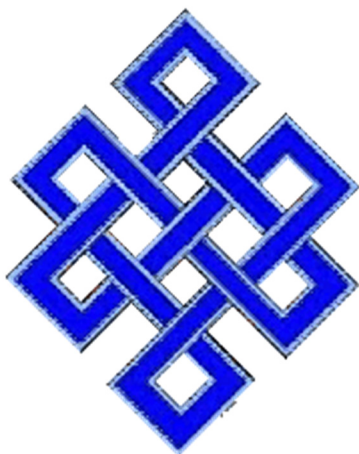

*How Can a Conclusion
Be Drawn From a Sign?*

Jam-yang-shay-pa's
*Illuminating a Little the Presentation
of Signs and Reasonings:
Beautiful Golden Garland
of Eloquence, 1*

Katherine M. Rogers

Edited by Jeffrey Hopkins

UMA INSTITUTE
FOR TIBETAN STUDIES

How Can a Conclusion Be Drawn From a Sign?

Website for UMA Institute for Tibetan Studies (Union of the Modern and the Ancient: *gsar rnying zung `jug khang*): uma-tibet.org. UMA stands for “Union of the Modern and the Ancient” and means “Middle Way” in Tibetan. UMA is a non-profit 501(c)3 organization.

*How Can a Conclusion
Be Drawn From a Sign?*

Jam-yang-shay-pa's
*Illuminating a Little the Presentation
of Signs and Reasonings:
Beautiful Golden Garland
of Eloquence, 1*

Katherine M. Rogers

Edited by Jeffrey Hopkins

UMA Institute for Tibetan Studies
uma-tibet.org

Education in Compassion and Wisdom UMA Great Books Translation Project

*Supported by generous grants from the
Yeshe Khorlo Foundation
the Pierre and Pamela Omidyar Fund
the Silicon Valley Community Foundation
and a bequest from Daniel E. Perdue*

Translating texts from the heritage of Tibetan and Inner Asian Buddhist systems, the project focuses on Great Indian Books and Tibetan commentaries from the Go-mang College syllabus as well as a related theme on the fundamental innate mind of clear light in Tantric traditions. A feature of the Project is the usage of consistent vocabulary and format throughout the translations.

Publications are available online without cost under a Creative Commons License with the understanding that downloaded material must be distributed for free: <http://uma-tibet.org>. UMA stands for Union of the Modern and the Ancient (*gsar rnying zung 'jug khang*). The UMA Institute for Tibetan Studies is a non-profit 501(c)3 organization.

UMA Institute for Tibetan Studies
7330 Harris Mountain Lane
Dyke, VA 22935-1008
USA

Version: May, 2017

ISBN: 978-1-941381-27-4

Library of Congress Control Number:

I. Rogers, Katherine M. 1952-

II. How can a conclusion be drawn from a sign? jam-yang-shay-pa's illuminating a little the presentation of signs and reasonings: beautiful golden garland of eloquence, 1.

Includes bibliographical references.

ISBN: 978-1-941381-27-4

1. 'Jam dbyangs bzhad pa ngag dbang brtson grus, 1648-1722. 2. Rtags rigs kyi nram bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes. 3. Chos kyi grags pa (Dharmakīrti). 4. Tshad ma nram 'grel gyi tshig le'ur byas pa (pramānavārttikakārikā). 5. Chos mchog (Dharmottara) 6. 'Thad ldan (pramānaviniścayaṭīkā). 7. Dge-lugs-pa (Sect)--Doctrines. 8. Wisdom—Religious aspects--Buddhism.

I. Lo-sang-gyal-tshan, 1966- II. Title.

Contents

Preface	7
Jam-yang-shay-pa	7
<i>The Presentation of Signs and Reasonings</i>	8
Editions consulted	9
Acknowledgement	10
<i>Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings:</i>	
<i>Beautiful Golden Garland of Eloquence</i>	11
I. Explanation of the definitions of signs	13
II. Explanations of the divisions of signs	14
<i>A. Explanation of correct signs</i>	<i>15</i>
1. Explanation of the basis of relation of correct signs	15
a. Explanation of the basis of relation of the property of the subject, the subject sought to be known	15
1) Explanation of the definition of the flawless subject sought to be known	16
2) Explanation of illustrations of the flawless subject sought to be known	17
3) Explanation of the reasoning proving the flawless subject sought to be known	17
b. Explanation of the significance of the basis of relation of the entailment, along with its enumerations [the similar and dissimilar classes]	37
1) Explanation of the basis of relation of the entailment, the predicate of the probandum	37
A) Definitions	37
B) Divisions	39
C) Proofs	40
2) Explanation of the enumerations of the basis of relation of the entailment, the similar and dissimilar classes	45
A) Actual explanation of the enumerations of the basis of relation of the entailment, the similar and dissimilar classes	45
1' Definitions of similar and dissimilar classes	45
2' Divisions of dissimilar classes	47
(1) Dissimilar class that is nonexistent	47
(2) Dissimilar class that is other	48
(3) Dissimilar class that is contradictory	48

3' Etymology and [fully qualified] usage of similar and dissimilar classes	49
4' The reasoning proving the similar and dissimilar classes	56
B) Ancillary, an explanation of similar and dissimilar examples	75
Abbreviations	78
Bibliography of Works Cited	79
1. Works in Sanskrit and Tibetan	79
2. Other Works	84

Preface

JAM-YANG-SHAY-PA

Jam-yang-shay-pa Ngag-wang-tśön-drü^a was born in the northeastern Amdo Province of Tibet in the Earth-Mouse year of 1648 east of the Blue Lake.^b At the age of five he was blessed by the Fifth Dalai Lama, from whom he later received monastic vows. Having studied the alphabet at age seven with his uncle, who was a monk, he mastered reading and writing and six years later became a novice monk, excelling among his fellow students by his ability quickly to understand texts and disputations. He went to Lhasa at age twenty-one to further his studies at the Gomang College of Dre-pung Monastic University. Arriving in Lhasa in 1668, he offered a presentation scarf to an image of Mañjuśrī in the Jo-khang Temple, where the statue reportedly favored the young scholar with a smile, due to which he became known as Jam-yang-shay-pa, “Smiled Upon by Mañjuśrī.” Six years later he received full ordination and at twenty-nine entered Gyumay Tantric College. From age thirty-three he spent two years in meditative retreat in a cave near Dre-pung.

At the age of thirty-eight in 1685 he published the first of his major works, *Decisive Analysis of (Tsong-kha-pa’s) “Differentiating the Interpretable and the Definitive”*: *Storehouse of White Lapis-Lazuli of Scripture and Reasoning Free from Mistake, Fulfilling the Hopes of the Fortunate*, commonly called *Great Exposition of the Interpretable and the Definitive*. In 1688 he published another of his great expositions, the *Treatise on the Presentations of the Concentrative and Formless Absorptions: Adornment Beautifying the Subduer’s Teaching, Ocean of Scripture and Reasoning, Delighting the Fortunate*, commonly called *Great Exposition of the Concentrative and Formless Absorptions*. He published the *Root Text of Tenets: Lion’s Roar* in 1689, and published the *Great Exposition of Tenets*—its prose auto-commentary—ten years later in 1699, and between those two, in 1695, he published the *Decisive Analysis of (Chandrakīrti’s) “Supplement to (Nāgārjuna’s) ‘Treatise on the Middle’”*: *Treasury of*

^a *jam dbyangs bzhad pa ngag dbang brtson grus*, 1648-1722. For a longer biography of Jam-yang-shay-pa see Derek F. Maher, “Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism: A Study of the Gelukba (*dge lugs pa*) Epistemology of Jamyang Shayba (*jam dbyangs bzhad pa*) In Its Historical Context” (Ph.D. diss., University of Virginia, 2003), 169-196.

^b For an account of Jam-yang-shay-pa’s life see:

<http://treasuryoflives.org/biographies/view/Jamyang-Zhepai-Dorje/6646>.

Scripture and Reasoning, Thoroughly Illuminating the Profound Meaning [of Emptiness], Entrance for the Fortunate, also called the *Great Exposition of the Middle*.

At age fifty-three in 1700 he became abbot of Go-mang College and in 1709 at sixty-two returned to Am-do Province, where he founded a highly influential monastery at Tra-shi-khyil^a in 1710. Seven years later he founded a tantric college at the same place. He wrote prolifically on the full range of topics of a typical Tibetan polymath and, having received honors from the central Tibetan government and from the Chinese Emperor, died at the age of seventy-three or -four in 1721/2.^b

Partly because of the close connection between Go-mang College and the Mongolian peoples stretching from the Caspian Sea through Siberia, who were predominantly Ge-lug-pa by this time, Jam-yang-shay-pa's influence on the Ge-lug-pa order has been considerable. His life manifests a pattern typical of many influential Tibetan religious figures—child prodigy, learned scholar, disseminator of the religion, politician, priest to political personages, monastery leader, yogi, magician, popular teacher, and prolific writer.

THE PRESENTATION OF SIGNS AND REASONINGS

The text translated here is the opening section of Jam-yang-shay-pa Ngawang-tson-drü's^c *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*.^d Belonging to the debate-oriented decisive analysis (*mtha' dpyod*) genre, it is an introductory textbook (*yig cha*) for the study of logic at the Go-mang Monastic College and at La-brang Tra-shi-khyil their affiliated institutions throughout Inner Asia. In the curriculum this aspect of study is followed by Jam-yang-shay-pa's very lengthy decisive analysis of Dharmakīrti's *Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition"* titled *Decisive Analysis of the "Commentary on Valid Cognition" Fully Revealing the Path of Liberation: Hundreds of Blazing Lights of Valid Cognition*.

Since their founding by Tsong-kha-pa in the late fourteenth and early fifteenth centuries, Ge-lug-pa monastic institutions, like those of other Tibetan orders, created their own systems of education. These often included

^a *bkra shis 'khyil*.

^b See Maher, "Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism," 164.

^c *'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje ngag dbang brtson grus*, 1648-1721/1722.

^d *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes*.

a curriculum designed to enable the student to develop a “path of reasoning,” a consciousness trained in reasoned analysis until it can use analysis to realize initially the meaning of religious texts and eventually the true nature of reality. Reasoning is used to draw conclusions based on evidence, signs; and thus Jam-yang-shay-pa’s book begins with a definition of a correct sign, and then lays out illustrations, ingredients, divisions, how entailment operates, and so forth—all within the rubric of sometimes jaw-dropping challenges in the form of debates.

EDITIONS CONSULTED

Two basic editions of Jam-yang-shay-pa’s *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence* were consulted:

1. *chos thams cad rigs pas gtan la 'bebs pa'i gtan tshigs kyi rnam bzhag legs par bshad pa bzhugs so*. Published at Go-mang College, Lhasa, Tibet, date unknown. Interlinear reference in the Tibetan text “[G##a/b].” Abbreviated reference: “2015 Old Go-mang Lhasa,” so named because of being acquired in Lhasa, Tibet, at Go-mang College in 2015 by Jongbok Yi for the UMA Institute for Tibetan Studies. This version was likely originally printed at Go-mang College, Lhasa, Tibet, during Jam-yang-shay-pa’s residence at Go-mang College. (To be made available at UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.)
2. *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes zhes bya ba bzhugs so*. TBRC W22186.14:176-304, which is a PDF of: bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon, [n.d.]. Interlinear reference in the Tibetan text “[L##a/b].” Abbreviated reference: “2011 TBRC *bla brang*,” so named because of being acquired by E. Gene Smith for the Tibetan Buddhist Resource Center at the request of the UMA Institute for Tibetan Studies in 2010 and added to TBRC in 2011. This edition, which is a revision of the above edition, was originally printed in La-brang-tra-shi-khyil monastery founded by Jam-yang-shay-pa after his return to Am-do. It is the preferred edition, in general, though not always.

The digital Tibetan text of Jam-yang-shay-pa’s *Presentation of Signs and Reasonings* provided in this book was supplied by the Drepung Gomang Library of Go-mang College in Mundgod, Karnataka State, India. It has been edited in accordance with the “2011 TBRC *bla brang*” and the “2015 Old Go-mang Lhasa” editions as well as other sources.

ACKNOWLEDGEMENT

I wish to acknowledge the strategic input of Lo-sang-gyal-tshan, a Ge-she of the Go-mang College of Dre-pung Monastic University, Mundgod, Karnataka State, India. In October, 2015, he assumed the position of Abbot of Go-mang College of Dre-pung Monastic University in Mundgod, India; he has worked with translators of the UMA Institute for Tibetan Studies since 2013, and also served a six-month term as Disciplinarian at the Tantric College of Lower Lhasa in Hunsur, India.

Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence

༄༅། །རྟལ་ས་རིག་ས་གྱི་རྣམ་བཞག་ཉུང་གསལ་ལེགས་བཤད་
གསེར་གྱི་ཕྱིང་མངོས་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།།

Homage to the lamas and the Protector Mañjuśrī

ལྷ་མ་དང་མགོན་པོ་འཇམ་པའི་དབྱངས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།།

Concerning that, here with respect to explaining the presentation of reasons delineating all phenomena through reasoning, Dignāga's *Door to Valid Reasoning* says:^a

A reason is the three modes. What are the three modes? The property of the subject, definiteness as existent in just the similar class, and definiteness as just nonexistent in just the dissimilar class.

དེ་ལ་འདིར་ཚེས་ཐམས་ཅད་རིགས་པས་གཏན་ལ་འབབས་པའི་
གཏན་ཚིགས་གྱི་རྣམ་བཞག་བཤད་པ་ལ། ཚད་མ་རིགས་སྒོ་ལས།
གཏན་ཚིགས་ནི་ཚུལ་གསུམ་སོ། །ཚུལ་གསུམ་གང་ཞེ་ན། ཕྱོགས་
གྱི་ཚེས་ཉིད་དང་། མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ཉིད་ལ་ཡོད་པར་ངེས་པ་
དང་། །མི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ཉིད་ལ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་པར་
ཡང་ངོ་། །ཞེས་གསུངས།

To explain the meaning of that, Dharmakīrti's *Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Prime Cognition"* says:^b

^a Dignāga, *tshad ma rigs par 'jug pa'i sgo zhes bya ba'i rab tu byed pa (nyāyapraveśānāma-pramāṇaprakaraṇa)*, in *bstan 'gyur (snar thang, 4473)*, TBRC W22704.183:370-379 (Narthang: [s.n.], [1800?]), 183b.6-183b.7.

^b *tshad ma rnam 'grel (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, TBRC W23703.174:189-304 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun

A [valid] reason^a is a property of the subject. It is pervaded by a factor [that is, the predicate] of that [position (*phyogs, pakṣa*)].

and Dharmakīrti's *Ascertainment of Prime Cognition* says:^b

Definite as existent in the object of inference as well as in what is similar to it [the object of inference]; and definite as nonexistent in the nonexistent [that is, definite as nonexistent in what is without similarity to the object of inference].

and Dharmakīrti's *Drop of Reasoning* says:^c

The sign that is the three modes is definite as (1) just existent in that which is to be inferred, (2) just existent in just the similar class, and (3) just nonexistent in just the dissimilar class.

དེའི་དོན་འཆད་པར། རྣམ་འགྲེལ་ལས། ལྷོགས་ཚོས་དེ་ཆས་བྱབ་
 པ་ཡི། བཀྱའ་ཚོགས་ཞེས་དང་། རྣམ་ངེས་ལས། རྗེས་དཔག་བྱ་
 དང་དེ་མཚུངས་ལ། ཡོད་དང་མེད་ལ་མེད་པར་ནི། །ངེས་པ་ཞེས་
 དང་། །རིགས་ཐིག་ལས། ཚུལ་^[L2a]གསུམ་པ་ཉིད་ཀྱི་རྟགས་ནི་རྗེས་
 ལྷོགས་དཔག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་། མཐུན་པའི་ལྷོགས་ཉིད་
 ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་། མི་མཐུན་པའི་ལྷོགས་ཉིད་ལ་མེད་པ་ཉིད་
 ཏུ་ངེས་པའོ། །ཞེས་བྱུང་།

This has three parts: explanation of the definitions of signs, explanation of the divisions of signs, and explanation of the defects and good qualities of the three—sign, example, and property of the subject.

དེ་ལ་རྟགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་བཤད་པ། དབྱེ་བ་བཤད་པ། རྟགས་

khang, 1982-1985), 94b.3-4.

^a *gtan tshigs*.

^b *tshad ma rnam par nges pa (pramāṇaviniścaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*, TBRC W23703.174:305-462 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 168b.7.

^c *rigs pa 'i thig pa (nyāyabindu)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4212)*, TBRC W23703.174:463-477 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 231b.7-232a.1.

དབེ་སྐྱོགས་གསུམ་གྱི་སྐྱོན་ཡིན་བཤད་པ་དང་གསུམ།

I. EXPLANATION OF THE DEFINITIONS OF SIGNS

དང་པོ་[རྟགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་བཤད་པ་]ནི།

That which is set as a sign is the definition of sign. Whatever is selfless is necessarily a sign, because the horn of a rabbit is a sign. It follows that [horn of a rabbit is a sign] because horn of a rabbit is set as a sign.

རྟགས་སུ་བཀོད་པ། རྟགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། བདག་མེད་ཡིན་ན།
 རྟགས་ཡིན་པས་བྱེད་ཀྱི་རི་བོང་རུ་རྟགས་ཡིན་པའི་སྐྱེར། [རི་བོང་
 རུ་རྟགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། རི་བོང་རུ་རྟགས་སུ་བཀོད་པ་ཡིན་པའི་
 སྐྱེར།

1. Someone says:^a **That the horn of a rabbit is set as a sign is not established.**

[རི་བོང་རུ་རྟགས་སུ་བཀོད་པ་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན།

Our response: It follows that with respect to the subject, horn of a rabbit, it is set as a sign because it is set as a sign in the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being it [the horn of a rabbit].”

རི་བོང་རུ་ཚོས་ཅན། བྱེད་རྟགས་སུ་བཀོད་པ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱེད་
 སྐྱེར་^[G2a]ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྐྱེ། བྱེད་[རི་བོང་རུ་]ཡིན་པའི་སྐྱེར་ཞེས་
 པའི་སྐྱེར་བའི་རྟགས་སུ་བཀོད་པ་ཡིན་པའི་སྐྱེར།

It follows [that with respect to the subject, horn of a rabbit, it is set as a sign in the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being it (the horn of a rabbit)”] because there exists the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being it [the horn of a rabbit].” It follows [that there exists the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being the horn of a rabbit,”] because of being selfless.

^a 2011 TBRC bla brang, 2a.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 1a.5.

[རི་བོང་ར་ཚས་ཅན། ཁྱོད་སྐྱེ་ཚས་ཅན། མི་ཉག་ལྟེ། རི་བོང་ར་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་
 ལྷོར་བའི་ཉགས་སུ་བཀོད་པ་ཡིན་པ་]^[L2b]དེར་ཐལ། སྐྱེ་ཚས་ཅན། མི་ཉག་
 ལྟེ། [རི་བོང་ར་]ཁྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་ལྷོར་བ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།
 [སྐྱེ་ཚས་ཅན། མི་ཉག་ལྟེ། རི་བོང་ར་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་ལྷོར་བ་ཡོད་པ་]དེར་
 ཐལ། བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

That which is set as a sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is the definition of sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product. Whatever is selfless is not necessarily that [which is set as a sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] because whatever is that [which is set as a sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] is necessarily one with product.

བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉགས་སུ་
 བཀོད་པ། བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 ཉགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། བདག་མེད་ཡིན་ན། [བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉགས་སུ་བཀོད་པ་]དེ་ཡིན་པས་མ་ཁྱབ་ལྟེ། [བྱས་
 ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉགས་སུ་བཀོད་པ་]^aདེ་ཡིན་ན་
 བྱས་པ་དང་གཅིག་ཡིན་པས་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར།

II. EXPLANATIONS OF THE DIVISIONS OF SIGNS

གཉིས་པ་དབྱེ་བ་བཤད་པ་ལ།

This has two parts: explanation of correct signs and explanation of facsimiles of signs.

ཉགས་ཡང་དག་བཤད་པ་དང་། ཉགས་ལྟར་སྤང་བཤད་པ་
 གཉིས།

^a Lo-sang-gyal-tshan indicated that *su bkod pa* might be omitted during oral debate.

A. EXPLANATION OF CORRECT SIGNS

དང་པོ་[རྟགས་ཡང་དག་བཤད་པ་]ལ།

This has three parts: explanation of the basis of relation of correct signs, explanation of the definition of correct sign, and explanation of the division of correct signs.

རྟགས་ཡང་དག་གི་སྟོས་གཞི་བཤད་པ། མཚན་ཉིད་བཤད་པ།
དབྱེ་བ་བཤད་པ་དང་གསུམ།

1. Explanation of the basis of relation of correct signs

དང་པོ་[རྟགས་ཡང་དག་གི་སྟོས་གཞི་བཤད་པ་]ལ།

This has two parts: (1) explanation of the basis of relation of the property of the subject, the subject sought to be known, and (2) explanation of the significance of the basis of relation of the entailment, along with its enumerations [the similar and dissimilar classes].

ཕྱོགས་ཚོས་ཀྱི་སྟོས་གཞི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་བཤད་པ། ལྷན་
པའི་སྟོས་གཞིའི་གོ་དོན་རྣམ་གྲངས་དང་བཅས་པ་བཤད་པ་
གཉིས།

a. Explanation of the basis of relation of the property of the subject, the subject sought to be known

དང་པོ་[ཕྱོགས་ཚོས་ཀྱི་སྟོས་གཞི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་བཤད་པ་]ལ།

This has three parts: explanation of the definition of the flawless subject sought to be known, explanation of illustrations of the flawless subject sought to be known, and explanation of the reasoning proving the flawless subject sought to be known.

ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་བཤད་པ། མཚན་གཞི་བཤད་པ། ལྷུ་བ་བྱེད་ཀྱི་རིགས་པ་བཤད་པ་དང་གསུམ།

1) EXPLANATION OF THE DEFINITION OF THE FLAWLESS SUBJECT SOUGHT TO BE KNOWN

དང་པོ་[ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་བཤད་པ་]ནི།

That observed as a common locus of (1) its being held as the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and also of (2) there existing a person who, having ascertained it [sound] as a product by valid cognition, is engaged in wanting to know whether it is impermanent is the definition of the [flawless] subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

ཁྱོད་བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚོས་ཅན་དུ་བཟུང་བ་ཡང་ཡིན། ཁྱོད་བྱས་པར་ཚད་མས་ངེས་ནས་ཁྱོད་མི་ཏྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷུགས་པའི་གང་ཟག་སྲིད་པ་ཡང་^[G2b]ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པར་དམིགས་པ་དེ། བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་གྱི་མཚན་ཉིད།

The three:

1. the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product,
2. the basis of debate in the proof of [sound as impermanent by the sign, product, and]
3. the basis of inference in the proof of [sound as impermanent by the sign, product,]

are equivalent.

བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་དང་། [བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུངས་གཞི།

[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དཔག་གཞི་གསུམ་དོན་གཅིག་།

2) EXPLANATION OF ILLUSTRATIONS OF THE FLAWLESS SUBJECT SOUGHT TO BE KNOWN

གཉིས་པ་[ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཀྱི་]^[L3a]མཚན་གཞི་ནི།

Sound is an illustration of that [flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent]. Opposite from not being sound and object of hearing are not, individually, [an illustration of the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent].

སྐྱ་དེ་[ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་]དེའི་མཚན་གཞི། སྐྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དང་མཉན་བྱ་གཉིས་རེ་རེ་ནས་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཀྱི་མཚན་གཞི་]དེ་མ་ཡིན།

3) EXPLANATION OF THE REASONING PROVING THE FLAWLESS SUBJECT SOUGHT TO BE KNOWN

གསུམ་པ་[ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཀྱི་]སྐྱབ་བྱེད་ནི།

With respect to the subject, object of knowledge, it follows that those two [opposite from not being sound and object of hearing] are not [individually] the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent] because, not only are [opposite from not being sound and object of hearing] both not [individually] the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent, they are also not [individually] even the subject in proof of [sound as impermanent].

ཤེས་བྱ་ཚེས་ཅན། [སྐྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དང་མཉན་བྱ་]དེ་གཉིས་ཀ་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དང་མཉན་བྱ་]དེ་གཉིས་ཀ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་མ་ཡིན་པ་ཙམ་དུ་

མ་ཟད། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་ཙམ་ཡང་མ་ཡིན་པའི་
ཕྱིར།

2. *Someone says:*^a **The reason** [which is that not only are those two—opposite from not being sound and object of hearing—not (individually) the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent, they are also not even the subject in that proof] **is not established.**

[སྐྱེ་མི་རྟག་པ་ལས་ལོག་པ་དང་མཉན་བྱ་དེ་གཉིས་ཀ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྟོན་མེད་མ་ཡིན་པ་ཙམ་དུ་མ་ཟད། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་
ཙམ་ཡང་མ་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན།

Our response: It [absurdly] follows that the subject, opposite from not being sound, is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a positive phenomenon because (1) [according to you] it is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent and (2) there exists a correct sign proving sound as a positive phenomenon.

སྐྱེ་མི་རྟག་པ་ལས་ལོག་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱེ་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྟོན་མེད་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱེ་མི་རྟག་
པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྟོན་མེད་ཡིན་པ་
གང་ཞེས། སྐྱེ་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་ཡོད་
པའི་ཕྱིར།

If you accept [that opposite from not being sound is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a positive phenomenon], it [absurdly] follows that the subject, opposite from not being sound, is a positive phenomenon because of being the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a positive phenomenon.

[སྐྱེ་མི་རྟག་པ་ལས་ལོག་པ་སྐྱེ་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྟོན་
མེད་ཡིན་པ་]འདོད་ན། སྐྱེ་མི་རྟག་པ་ལས་ལོག་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱབ་པ་

^a 2011 TBRC *bla brang*, 3a.2; 2015 Old Go-mang Lhasa, 2b.3.

ཡིན་པར་ཐལ། རྒྱ་རྒྱུབ་པར་རྒྱུབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་
 ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

You cannot accept [that **opposite from not being sound is a positive phenomenon**] because of [its] being a negative phenomenon.

[སྐྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་རྒྱུབ་པ་ཡིན་པ་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། དགག་པ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the reason** [which is that opposite from not being sound is a negative phenomenon] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, sound, opposite from not being it [sound] is a negative phenomenon because something that is it [sound] exists.

[སྐྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དགག་པ་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། རྒྱ་ཚོས་ཅན། བྱིད་
 མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དགག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱིད་ཡིན་པ་
 ཡོད་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that the subject, opposite from not being sound, is not the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a positive phenomenon because of being the property of the subject in that proof. [Being the property of the subject in the proof of sound as a positive phenomenon] entails [not being the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a positive phenomenon] because whatever is any one of the nine nonestablished reasons in a given proof must not be the property of the subject in that proof.

གཞན་ཡང་། རྒྱ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་ཚོས་ཅན། རྒྱ་རྒྱུབ་པར་
 རྒྱུབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་མ་ཡིན་པར་
 ཐལ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རྒྱ་རྒྱུབ་པར་རྒྱུབ་པར་བྱེད་
 པའི་ཕྱོགས་ཚོས་ཡིན་ན། རྒྱ་རྒྱུབ་པར་རྒྱུབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་
 མེད་མ་ཡིན་པས་]བྱུང་སྟེ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་དགུ་
 སོ་གང་རུང་ཡིན་ན། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་མ་ཡིན་དགོས་པའི་

ཕྱིར།

It follows [that whatever is any one of the nine nonestablished reasons in a given proof must not be the property of the subject in that proof] because Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Prime Cognition”* says:^a

A subject that has become the actual reason is not established as a means of knowing.

[This statement] entails [that whatever is any one of the nine nonestablished reasons in a given proof must not be the property of the subject in that proof] because “subject” indicates the basis of debate; “actual reason” is explained as the basis of debate at the time of being set as the sign or at the time of becoming the entity of the reason; “means of knowing” is explained as that reason being set in that way; “because not established” is explained as the two—the basis of debate and the sign set in that way—being “a reason that is not established due to a lack of difference between the basis [of debate] and the sign.”

དེ་སྐབས་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་དགུ་པོ་གང་རུང་ཡིན་ན། དེ་སྐབས་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་
མ་ཡིན་དགོས་པ་]དེར་ཐལ། རྣམ་འགྲེལ་ལས། ཚོས་ཅན་^[L3b]གཏན་
^[G3a]ཚིགས་དངོས་གྱུར་ནི། །ཤེས་བྱེད་ཉིད་དུ་མ་གྲུབ་ཕྱིར། །ཞེས་
གསུངས་པའི་ཕྱིར། ལྷན་སྟེ། ཚོས་ཅན་ཞེས་པས་ཚྱོད་གཞི་དེ་
བཟུན། གཏན་ཚིགས་དངོས་གྱུར་ནི་ཞེས་པས་ཚྱོད་གཞི་དེ་རྟགས་
སུ་བཀོད་པའི་ཚེ་འམ་གཏན་ཚིགས་ཀྱི་ངོ་བོར་གྱུར་པའི་ཚེ་ཞེས་
བཤད། ཤེས་བྱེད་ཅེས་པས་དེ་ལྟར་བཀོད་པའི་གཏན་ཚིགས་དེ་
བཤད། མ་གྲུབ་ཕྱིར་ཞེས་པས་དེ་ལྟར་བཀོད་པའི་ཚྱོད་གཞི་དང་
རྟགས་གཉིས་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
ཚིགས་ཡིན་ཞེས་བཤད་པའི་ཕྱིར།

^a *tshad ma rnam 'grel (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, TBRC W23703.174:189-304 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 146b.2.

Furthermore, it follows that [according to you] the subject, object of hearing, is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a definiendum because (1) it is the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent and (2) there exists a correct sign in the proof of sound as a definiendum.

གཞན་ཡང་། མཉན་བྱ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མཚོན་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ཡིན་པ་གང་ཞིག ། སྐྱ་མཚོན་
 བྱར་སྐྱབ་པའི་རྟགས་ཡང་དག་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

You have explicitly asserted the first reason [which is that object of hearing is the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent].

[མཉན་བྱ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ཡིན་པ་]རྟགས་
 དང་ཕོ་དངོས།

The second reason [which is that there exists a correct sign in the proof of sound as a definiendum] follows because triply qualified imputed existent is [a correct sign in the proof of sound as a definiendum].

གཉིས་པ་[སྐྱ་མཚོན་བྱར་སྐྱབ་པའི་རྟགས་ཡང་དག་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ།
 བཏགས་ཡོད་ཚེས་གསུམ་ཚང་བ་དེ་[སྐྱ་མཚོན་བྱར་སྐྱབ་པའི་རྟགས་ཡང་
 དག་]དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows [that triply qualified imputed existent is a correct sign in the proof of sound as a definiendum] because [triple qualified imputed existent] is a correct sign proving solely the convention in the proof of [sound as a definiendum].

[བཏགས་ཡོད་ཚེས་གསུམ་ཚང་བ་སྐྱ་མཚོན་བྱར་སྐྱབ་པའི་རྟགས་ཡང་དག་ཡིན་
 པ་]དེར་ཐལ། [བཏགས་ཡོད་ཚེས་གསུམ་ཚང་བ་]དེ་[སྐྱ་མཚོན་བྱར་]དེ་སྐྱབ་
 གྱི་ཐ་སྟོན་འབར་ཞིག་སྐྱབ་གྱི་རྟགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you accept [that object of hearing is the flawless subject sought to

be known in the proof of sound as a definiendum], then it [absurdly] follows that object of hearing is a definiendum because of being the flawless subject sought to be known in the proof of sound as a definiendum.

གོང་དུ་[མཉམ་བུ་སྐྱེ་མཚན་བྱུང་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱེན་མེད་ཡིན་པ་]འདོད་ན། མཉམ་བུ་ཚེས་ཅན། མཚན་བྱེད་པར་ཐལ། སྐྱེ་མཚན་བྱུང་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱེན་མེད་ཡིན་པའི་བྱིས།

You cannot accept [that object of hearing is a definiendum] because of [its] being a definition.

[མཉམ་བུ་མཚན་བྱེད་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱེན་མེད་ཡིན་པ་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། མཚན་བྱེད་པར་བྱེད་པའི་བྱིས།

Furthermore, it follows that the subject, object of hearing, is not the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent because of being the property of the subject in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that object of hearing is the property of the subject in the proof of sound as impermanent] because it [object of hearing] is, from among the nine reasons that are the property of the subject in the proof of [sound as impermanent], an uncommon indefinite reason. It follows [that object of hearing is an uncommon indefinite reason in the proof of sound as impermanent] because Dignāga’s *Wheel of Reasonings* says:^a

In the center, an uncommon indefinite [reason].

གཞན་ཡང་། མཉམ་བུ་ཚེས་ཅན། སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱེན་མེད་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐབ་ཀྱི་སྟོགས་ཚེས་ཡིན་པའི་བྱིས། [མཉམ་བུ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐབ་ཀྱི་སྟོགས་ཚེས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [མཉམ་བུ་]དེ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐབ་ཀྱི་སྟོགས་ཚེས་^[L4a]ཅན་གྱི་གཏན་ཚིགས་དགའའི་ནང་གི་ཐུན་མོང་།

^a *gtan tshigs kyi 'khor lo gtan la dbab pa (hetucakraḍamaru)*, in *bstan 'gyur (sde dge)*, 4209, TBRC W23703.174:187-188 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 93a.4.

མ་ཡིན་པའི་མ་ངེས་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པའི་བྱིར། [མཉན་བྱ་སྐྱ་
 མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བྱུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་མ་ངེས་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པ་]དེར་
 ཐལ། རྟོགས་ཚེས་^[G3b]འཁོར་ལོ་ལས། དབུས་ན་བྱུན་མོང་མིན་མ་
 ངེས། །ཞེས་གསུངས་པའི་བྱིར།

3. *Someone says:*^a It follows that the subject, momentary, is that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent because of being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

ཁ་ཅིག ། སྐད་ཅིག་མ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བུ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་
 པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བུ་ཡིན་པའི་བྱིར་ཟེར་ན་

Our response: [Being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] does not entail [being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent].

[བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་
 བབུང་བུ་ཡིན་ན་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱིས་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་
 བབུང་བུ་ཡིན་པས་]མ་བྱུབ།

Well then, for you it [absurdly] follows that whatever is that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, must be that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent because whatever is a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product, must be a correct sign in the proof of sound as impermanent. The three spheres [of self-contradiction]!

^a 2011 TBRC bla brang, 4a.2; 2015 Old Go-mang Lhasa, 3b.1.

འོ་ན། ཁྱོད་རང་ལ། བྱས་པའི་ཉལ་ས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བྱ་ཡིན་ན། སྐྱ་
 མི་ཉལ་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
 བཟུང་བྱ་ཡིན་དགོས་པར་ཐལ། བྱས་པའི་ཉལ་ས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉལ་
 པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉལ་ས་ཡང་དག་ཡིན་ན། སྐྱ་མི་ཉལ་པར་
 རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉལ་ས་ཡང་དག་ཡིན་དགོས་པའི་ཕྱིར། འཁོར་
 གསུམ།

If you [incorrectly] accept [that momentary is that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent, our own position is] it follows that the subject, momentary is *not* that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent because of being a correct sign in the proof of sound as impermanent. It follows [that momentary is a correct sign in the proof of sound as impermanent] because of being a correct sign proving solely the convention in that proof. It follows [that momentary is a correct sign proving solely the convention in the proof of sound as impermanent] because it [momentary] is the definition of impermanent.

གོང་དུ་[སྐད་ཅིག་མ་སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
 བཟུང་བྱ་ཡིན་པ་]འདོད་ན། སྐད་ཅིག་མ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་ཉལ་པར་
 རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བྱ་མ་
 ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉལ་ས་ཡང་
 དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐད་ཅིག་མ་སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉལ་ས་
 ཡང་དག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐྱ་མི་ཉལ་པར་]དེ་རྒྱབ་ཀྱི་ཐ་སྟོང་འབའ་
 ཞིག་རྒྱབ་ཀྱི་ཉལ་ས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐད་ཅིག་མ་སྐྱ་མི་ཉལ་
 པར་རྒྱབ་ཀྱི་ཐ་སྟོང་འབའ་ཞིག་རྒྱབ་ཀྱི་ཉལ་ས་ཡང་དག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐད་
 ཅིག་མ་]ཁྱོད་མི་ཉལ་པའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

4. *Someone says:*^a Momentary is not that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

གལ་ཏེ་ཁ་ཅིག། སྐད་ཅིག་མ་དེ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་^[L4b]བབྱང་
 བྱ་མིན་ཟེར་ན།

Our response: It follows that momentary *is* that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, because there exist both a definition and a definiendum which are [individually] that which is held as the explicit predicates of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

སྐད་ཅིག་མ་དེ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་པར་ཐལ།
 བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱར་གྱུར་པའི་མཚན་མཚོན་གཉིས་ཀ་
 ཡོད་པའི་བྱིར།

It follows [that there exist both a definition and a definiendum which are [individually] that which is held as the explicit predicates of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product] because product is a correct sign proving both the meaning and the expression in the proof of sound as impermanent. It follows [that product is a correct sign proving both the meaning and the expression in the proof of sound as impermanent] because there exists that which is a correct sign proving both the meaning and the expression in that proof, because Dharmakīrti's *Ascertainment of Valid Cognition* says:^b

Both the nonobservation of the cause and of the pervader are also reasonings.

^a 2011 TBRC *bla brang*, 4a.6; 2015 Old Go-mang Lhasa, 3b.4.

^b *tshad ma rnam par nges pa (pramānaviniścaya)* in *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*, TBRC W23703.174:305-462 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 187a.5.

and Dharmottara’s *Logicity* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Ascertainment of Valid Cognition”*] says:^a

Through the nonobservation of cause and pervader, both non-thing and the convention of non-thing are understood.

[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱམ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
བབྱང་བྱར་གྱུར་པའི་མཚན་མཚན་གཉིས་ཀ་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་པ་དེ་སྐྱམ་
མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དོན་དང་ཐ་སྐྱད་གཉིས་ཀ་སྐྱབ་
པར་བྱེད་པའི་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་དེ་སྐྱམ་མི་ཉག་
པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དོན་དང་ཐ་སྐྱད་གཉིས་ཀ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཉགས་ཡང་དག་
ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དོན་དང་ཐ་སྐྱད་གཉིས་ཀ་སྐྱབ་པར་
བྱེད་པའི་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པ་ཡོད་པའི་ཕྱིར། རྣམ་ངེས་ལས།
རྒྱ་དང་ཁྱབ་བྱེད་མ་དམིགས་པ་ནི་གཉིས་ཀ་ཡང་གཏན་ཚིགས་
ཡིན་ལོ། །ཞེས་དང་། འཐད་ལྡན་ལས། རྒྱ་དང་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་
མ་དམིགས་པས་དངོས་པོ་མེད་པ་དང་དངོས་པོ་མེད་པའི་ཐ་
སྐྱད་གཉིས་ཀ་གོ་བར་བྱེད་ལ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, according to some, opposite from not being impermanent is that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

ཡང་^[G4a]ཁ་ཅིག ། མི་ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་དེ་བྱས་
ཉགས་ཀྱིས་སྐྱམ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་
བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་ཅེས་པ་ལ།

^a *pramānaviniścayaṅkā, tshad ma rnam par nges pa'i 'grel bshad ('thad ldan), in bstan 'gyur (sde dge, 4229), TBRC W23703.188:4-579 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 288b.4.*

5. *Others say:*^a It follows that **product is a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent** because there exists a common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon.

གཞན་དག་ན་རེ། བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་ ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 དགག་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་
 ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་
 བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་ཡོད་པའི་
 ཕྱིར་ཟེར་ན།

Our response: [There existing a common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon] does not entail [that **product is a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent.**]

[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
 བབྱང་བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་ཡོད་ན་བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་
 ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དགག་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པས་]མ་བྱུབ།

If you [incorrectly] accept [that **product is a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent,**] then it [absurdly] follows that the subject, product, is not a correct sign of a positive phenomenon in the proof of sound as impermanent because of being a correct sign of a negative phenomenon in that proof, [according to you]. It [absurdly] follows [that **product is a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent**] because there exists a common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon.

[བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་ ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དགག་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་
 པ་]འདོད་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱེ་མི་ ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་

^a 2011 TBRC *bla brang*, 4b.5; 2015 Old Go-mang Lhasa, 4a.1.

པའི་སྐྱབ་ཉྱགས་ཡང་དག་མ་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་^[L5a]སྐྱབ་ཀྱི་
 དགག་ཉྱགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་དེ་སྐྱ་མི་ཉྱག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་དགག་ཉྱགས་ཡང་དག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་ཉྱགས་ཀྱིས་སྐྱ་
 མི་ཉྱག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
 བཟུང་བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་ཡོད་
 པའི་ཕྱིར།

It follows [that there exists a common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon] because impermanent is that [common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon]. It follows [that impermanent is a common locus of (1) being that which is held as the explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) being a negative phenomenon] because impermanent is a negative phenomenon. It follows [that impermanent is a negative phenomenon] because [impermanent] is an affirming negative phenomenon. It follows [that impermanent is an affirming negative phenomenon] because the ways—in which the terms for emptiness and impermanent are negative words—are similar.

[It follows that the ways—in which the terms for emptiness and impermanent are negative words—are similar] because Dharmakīrti's *Auto-Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Prime Cognition"* says:^a

With respect to the terms “emptiness,” “impermanence,” and so forth, the conventions are made upon having eliminated superimposed aspects in a way similar to how awarenesses imputing them do this.

[བྱས་ཉྱགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉྱག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་
 བཟུང་བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། མི་

^a *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa (pramāṇavārttikavṛtti)* in *bstan 'gyur (sde dge, 4216)*, TBRC W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 299b.6.

ཉག་པ་དེ་[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་
 བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་]དེ་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར། [མི་ཉག་པ་བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡང་ཡིན། དགག་པ་ཡང་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་ཡིན་
 པ་]དེར་ཐལ། མི་ཉག་པ་དེ་དགག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མི་ཉག་པ་དེ་
 དགག་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [མི་ཉག་པ་]དེ་མ་ཡིན་དགག་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར། [མི་ཉག་པ་མ་ཡིན་དགག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། ལྷོང་པ་དང་མི་ཉག་
 པའི་སྐྱ་དགག་ཚོག་ཡིན་ཚུལ་འདྲ་བའི་ཕྱིར། རྣམ་འགྲེལ་རང་
 འགྲེལ་ལས། ལྷོང་པ་དང་མི་ཉག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྐྱ་
 དག་ནི་སྐྱོས་བཏགས་པ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་སྐྱར་བའི་རྣམ་པ་སྐྱོ་
 བཏགས་པ་དེ་རྣམ་པར་བཅད་ནས་ཐ་སྐྱད་བྱེད་དོ། །ཞེས་
 གསུངས་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept the root [consequence which is that **product is a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent**, our own position is] it follows that the subject, product, is not a correct sign of a negative phenomenon in the proof of sound as impermanent because of being a correct sign of a positive phenomenon in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that product is a correct sign of a positive phenomenon in the proof of sound as impermanent] because of being a correct nature sign in the proof of [sound as impermanent]. [Being a correct nature sign in the proof of sound as impermanent] entails [being a correct sign of a positive phenomenon in that proof] because whatever is either of the two, a correct effect or a correct nature sign in the proof of [sound as impermanent], must not be a sign of a negative phenomenon in that proof because Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Prime Cognition”* says:^a

^a This quotation is actually from the *Auto-Commentary, tshad ma rnam ’grel gyi ’grel pa (pramāṇavārttikavṛtti)* in *bstan ’gyur (sde dge, 4216)*, TBRC W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985),

Concerning that, two are proofs of [effective] things; one is a reason of a negative phenomenon.

[བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དགག་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པ་]ཅེ་
བར་འདོད་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་དགག་ཉགས་ཡང་དག་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་
སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱབ་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་
སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱབ་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
རང་བཞིན་གྱི་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་
རང་བཞིན་གྱི་ཉགས་ཡང་དག་ཡིན་ན་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱབ་ཉགས་ཡང་དག་
ཡིན་པས་]ཁྱབ་སྟེ། [སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་འབྲས་རང་གི་ཉགས་
ཡང་དག་གཉིས་པོ་གང་རུང་ཡིན་ན་[སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
དགག་ཉགས་མ་ཡིན་དགོས་པའི་ཕྱིར། རང་འགྲེལ་ལས། དེ་ལ་
གཉིས་ནི་དངོས་པོ་སྐྱབ་པ་ཡིན་ལ་གཅིག་ནི་དགག་པའི་གཏན་
ཚིགས་སོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

6. *Someone says:*^a If there exists a subject in a proof, then there necessarily exists a flawless subject sought to be known in that proof.

ཁ་ཅིག ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་ཡོད་ན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་
ཅན་སྟོན་མེད་ཡོད་པས་ཁྱབ་ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as sound because there exists a subject in the proof of sound as sound.

འོ་ན། སྐྱ་སྐྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་^[L5b]འདོད་ཚོས་ཅན་སྟོན་
མེད་ཡོད་པར་ཐལ། སྐྱ་སྐྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚོས་ཅན་ཡོད་

262a.6.

^a 2011 TBRC *bla brang*, 5a.6; 2015 Old Go-mang Lhasa, 4a.6.

པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that **the reason** which is that **there exists a subject in the proof of sound as sound**] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, sound, there exists a subject in the proof of it [sound] as sound because it exists.

[སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཚེས་ཅན་ཡོད་པ་]མ་གྲུབ་ན། སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཚེས་ཅན་ཡོད་པར་ཐལ། ^[G4b]སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that **its existing**] **does not entail** [that **there exists a subject in the proof of sound as it**, our own position is] it follows that with respect to the subject, sound, if it exists, then there necessarily exists a subject in the proof of it as sound because it is selfless.

[སྐྱུང་སྐྱུང་ན་སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཚེས་ཅན་ཡོད་པ་]མ་གྲུབ་ན། སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཚེས་ཅན་ཡོད་པས་གྲུབ་པར་ཐལ། སྐྱུང་བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that **there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as sound**], then it [absurdly] follows that there exists a person who, having ascertained sound by valid cognition, is wondering whether sound is sound because [according to you] sound is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as sound. You cannot accept [that there exists a person who, having ascertained sound by valid cognition, is wondering whether sound is sound] because any person who has ascertained sound by valid cognition must be a person who has ascertained sound as sound by valid cognition.

[སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱུན་མེད་ཡོད་པར་]འདོད་ན། སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཚེས་ཅན་ཡོད་པས་གྲུབ་པར་ཐལ། སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱུན་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱུན་མེད་ཡོད་པར་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། སྐྱུང་སྐྱུང་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱུན་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

པའི་གང་ཟག་ཡིན་ན། སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་པའི་གང་ཟག་ཡིན་
དགོས་པའི་ཕྱིར།

7. *Someone says:*^a If there exists a flawless subject sought to be known in a proof, then there necessarily exists a property of the subject in that proof.

ཡང་ཁ་ཅིག ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡོད་ན།
དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚེས་ཡོད་པས་བྱབ་ཟེར་ན།

Our response: Well then, it [absurdly] follows that there exists a property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, sound, because there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, sound. It follows [that there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, sound] because sound is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, sound. It follows [that sound is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, sound] because (1) sound is held as the basis of debate in the proof of sound as impermanent by the sign, sound, and (2) there exists a person who, having ascertained sound as sound by valid cognition, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent.

འོ་ན། སྐྱའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་
ཚེས་ཡོད་པར་ཐལ། སྐྱའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡོད་པའི་ཕྱིར། [སྐྱའི་
རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡོད་
པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་དེ་སྐྱའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐྱ་དེ་སྐྱའི་
རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡིན་
པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་དེ་སྐྱའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
བྱེད་པའི་ཚིང་གཞིར་བཟུང་བ་ཡང་ཡིན། སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་

^a 2011 TBRC bla brang, 5b.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 4b.2.

ནས་སྐྱེ་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་ཡོད་པའི་
ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the first [reason** which is that sound is held as the basis of debate in the proof of sound as impermanent by the sign, sound,] **is not established,** [our own position is] it follows that with respect to the subject, object of knowledge, sound is held as the basis of debate in the proof of sound as impermanent by the sign, sound, because sound is held as the basis of debate in the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being a sound.”

སྐྱེ་བའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚུང་གཞིར་བརྒྱུང་བ་ཡིན་
པ་]དང་པོ་མ་གྲུབ་ན། ཤེས་བྱ་ཚོས་ཅན། སྐྱེ་བའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་
མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚུང་^[L6a]གཞིར་བརྒྱུང་བ་ཡིན་
པར་ཐལ། སྐྱེ་བའི་སྐྱེ་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། སྐྱེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་
པའི་སྐྱེར་བའི་ཚུང་གཞིར་བརྒྱུང་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that **the reason** which is that sound is held as the basis of debate in the syllogism, “The subject, sound, is impermanent because of being a sound,,”] **is not established,** [our own position is] it follows that with respect to the subject, sound, it is held as the basis of debate in the syllogism, “The subject, it [sound], is impermanent because of being it [sound],” because there exists a syllogism, “The subject, it [sound], is impermanent because of being it [sound].” It follows [that with respect to the subject, sound, there exists a syllogism, “The subject, it (sound), is impermanent because of being it (sound),”] because of being selfless.

སྐྱེ་བའི་སྐྱེ་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། སྐྱེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་སྐྱེར་བའི་ཚུང་གཞིར་བརྒྱུང་
བ་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། སྐྱེ་ཚོས་ཅན། བྱོད་བྱོད་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྟེ།
བྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་སྐྱེར་བའི་ཚུང་གཞིར་བརྒྱུང་བ་ཡིན་
པར་ཐལ། བྱོད་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། བྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་
པའི་སྐྱེར་བ་ཡོད་པའི་ཕྱིར། [སྐྱེ་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། བྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་
པའི་སྐྱེར་བ་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the second reason** [which is that there exists a person who, having ascertained sound as sound by valid cognition, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent,] **is not established**, [our own position is] it follows that there exists a person who, having ascertained sound as sound by valid cognition, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent **because** a correct opponent in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is that [person, who, having ascertained sound as sound by valid cognition, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent]. It follows [that a correct opponent in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is that person, who, having ascertained sound as sound by valid cognition, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] **because** of being a person who, having ascertained by valid cognition that sound is a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent. It follows [that a correct opponent in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is a person who, having ascertained by valid cognition that sound is a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] **because** of being such a correct opponent [who, having ascertained by valid cognition that sound is a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent].

།སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་ཡོད་
 པ་]རྟགས་གཉིས་པ་མ་གྲུབ་ན། སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་
 རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་ཡོད་པར་ཐལ། བྱས་
 རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱི་རྟོལ་ཡང་དག་
 དེ་[སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་]དེ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱི་རྟོལ་ཡང་
 དག་དེ་སྐྱ་སྐྱར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་
 ཟག་]དེར་ཐལ། [བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱི་རྟོལ་ཡང་
 དག་ཡིན་པ་]དེ་སྐྱ་བྱས་པར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ལ་
 ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་
 མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱི་རྟོལ་ཡང་དག་དེ་སྐྱ་བྱས་པར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་

མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་རྟགས་
 གྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱི་ཚོལ་ཡང་དག་དེ་སྐྱ་བྱས་པར་ཚད་མས་ངེས་
 བས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པ་]དེ་འདྲའི་བྱི་ཚོལ་ཡང་དག་ཡིན་
 པའི་བྱིར།

If you [incorrectly] accept the root [consequence which is that **there exists a property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, sound, our own position** is] it follows that sound is not the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, sound, because [sound] is the basis of debate in the proof of [sound as impermanent by the sign, sound]. [Sound’s being the basis of debate in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] entails [that sound is not the property of the subject in that proof] because when a phenomenon is both the basis of debate and the sign in the proof of that phenomenon as that basis [of debate], then in that case, that phenomenon must be a nonestablished reason due to there being no difference between the basis of debate and the sign in that proof.

It follows [that when a phenomenon is both the basis of debate and the sign in a given proof, then, in that case, that phenomenon must be a non-established reason due to there being no difference between the basis of debate and the sign in that proof] because there exists a meaning of Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Prime Cognition”* which says:^a

A subject that has become the actual reason
 Is not established as a means of knowing
 Because for all things there is no way
 Of dividing [them] into property [of the subject] and subject.

[སྐྱའི་རྟགས་གྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱིགས་ཚོས་ཡོད་པ་]རྩ་བར་
 འདོད་ན། སྐྱ་དེ་སྐྱའི་^[G5a]རྟགས་གྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་བྱིགས་ཚོས་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་]དེ་[སྐྱའི་རྟགས་གྱིས་སྐྱ་མི་
 རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྩོད་གཞི་ཡིན་པའི་བྱིར། [སྐྱ་དེ་སྐྱའི་རྟགས་གྱིས་སྐྱ་

^a *tshad ma rnam 'grel (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, TBRC W23703.174:189-304 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 146b.2.

མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཚྱོད་གཞི་ཡིན་ན་སྐྱེ་དེ་སྐྱེའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་མ་ཡིན་པ་]འབྲུབ་ཏུ། ཚོས་དེ་གཞི་དེར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་ཚྱོད་གཞི་དང་རྟགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་པ་དེའི་ཚོ་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 གཞི་རྟགས་ཐ་དད་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏུན་ཚིགས་ཡིན་
 དགོས་པའི་ཕྱིར། [ཚོས་དེ་གཞི་དེར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚྱོད་གཞི་དང་རྟགས་
 གཉིས་ཀ་ཡིན་པ་དེའི་ཚོ་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དད་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་
 གཏུན་ཚིགས་ཡིན་དགོས་པ་]དེར་ཐལ། ཚོས་ཅན་གཏུན་ཚིགས་དངོས་
 གྱུར་ནི། |[ཞེས་བྱེད་ཉིད་དུ་མ་གྲུབ་ཕྱིར། ཚོས་ཅན་རང་སྐྱབ་བྱེད་མ་གྲུབ། །དངོས་
 བོ་ཀུན་ལ་ཚོས་དང་ནི། ཚོས་ཅན་རྣམ་དབྱེ་མེད་པའི་ཕྱིར།]ཞེས་སོགས་ཀྱི་དོན་
 ཡོད་པའི་ཕྱིར།

b. Explanation of the significance of the basis of relation of the entailment, along with its enumerations [the similar and dissimilar classes]

གཉིས་པ་ཁྱབ་པའི་སྟོན་གཞིའི་གོ་དོན་རྣམ་གྲངས་དང་བཅས་པ་
 བཤད་^[L6b]པ་ལ།

This has two parts: (1) explanation of the basis of relation of the entailment, the predicate of the probandum, and (2) explanation of the enumerations of the basis of relation of the entailment, the similar and dissimilar classes.

ཁྱབ་པའི་སྟོན་གཞི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚས་བཤད་པ། ཁྱབ་པའི་སྟོན་
 གཞིའི་རྣམ་གྲངས་མཐུན་སྟེགས་མི་མཐུན་སྟེགས་བཤད་པ་
 གཉིས།

1) EXPLANATION OF THE BASIS OF RELATION OF THE ENTAILMENT, THE PREDICATE OF THE PROBANDUM

དང་པོ་[ཁྱབ་པའི་སྟོན་གཞི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚས་བཤད་པ་]ལ།

This has three parts: definitions, divisions, and proofs.

མཚན་ཉིད། དབྱེ་བ། རླུབ་བྱེད་གསུམ་ལས།

A) DEFINITIONS

དང་པོ་[མཚན་ཉིད་]ནི།

That which is held as the predicate of the probandum is the definition of predicate of the probandum.

བསྐྱབ་བྱའི་ཚས་སུ་བརྒྱུད་བར་བྱ་བ་དེ། བསྐྱབ་བྱའི་ཚས་ཀྱི་

མཚན་ཉིད།

Whatever is selfless is necessarily a predicate of the probandum because horn of a rabbit is a predicate of the probandum. It follows that [horn of a rabbit is a predicate of the probandum] because [horn of a rabbit] is that which is held as the predicate of the probandum. It follows that [horn of a rabbit is that which is held as the predicate of the probandum] because [horn of a rabbit] is that which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as the horn of a rabbit.

བདག་མེད་ཡིན་ན། བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པས་ཁྱབ་སྒྲེ། རི་བོང་རུ་
བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། [རི་བོང་རུ་]དེ་བརྒྱུ་བ་
བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བུ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། [རི་བོང་རུ་]དེ་སྐྱ་རི་བོང་
རུར་རྒྱུ་བ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བུ་ཡིན་པའི་
ཕྱིར།

If you [incorrectly say that **the reason** which is that **horn of a rabbit is that which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as the horn of a rabbit** **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, horn of a rabbit, it *is* that which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as it because it is selfless.

[རི་བོང་རུ་དེ་སྐྱ་རི་བོང་རུར་རྒྱུ་བ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བུ་ཡིན་
པ་]མ་གྲུབ་ན། རི་བོང་རུ་ཚོས་ཅན། ཁྱོད་སྐྱ་ཁྱོད་དུ་རྒྱུ་བ་པར་བྱེད་
པའི་བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བུ་ཡིན་པར་ཐལ། ཁྱོད་བདག་
མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

That which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent is the definition of predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent.

སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱུ་བ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་སུ་བཟུང་བར་
བྱ་བ་དེ། སྐྱ་མི་ཉལ་པར་རྒྱུ་བ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱུ་བ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་

མཚན་ཉིད།

B) DIVISIONS

གཉིས་པ་[དབྱེ་བ་]ནི།

When [the predicate of the probandum] is divided from the viewpoint of types of terminological expression, there are two, the explicit predicate of the probandum and the implicit predicate of the probandum in a given proof.

[བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་]དེ་ལ་སྐྱེས་བཟོད་རིགས་ཀྱི་སྣོན་ནས་དབྱེ་ན། དེ་སྐྱེས་ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་དང་། དེ་སྐྱེས་ཀྱི་ཤུགས་ཀྱིས་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་གཉིས་ཡོད།

That which is held as the explicit predicate of the probandum in a given proof is the definition of the explicit predicate of the probandum in a given proof. “Impermanent” is an illustration of [the explicit predicate of the probandum in a given proof].

དེ་སྐྱེས་ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་སྲུ་བརྒྱུད་བྱ་དེ། དེ་སྐྱེས་ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་ཀྱི་མཚན་ཉིད། མི་རྟག་པ་དེ་[དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་]དེའི་མཚན་གཞི།

That which is held as the implicit predicate of the probandum in a given proof is the definition of the implicit predicate of the probandum in a given proof. “Momentary” is an illustration of [the implicit predicate of the probandum in a given proof].

དེ་སྐྱེས་ཀྱི་ཤུགས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་སྲུ་བརྒྱུད་བྱ་དེ། དེ་སྐྱེས་ཀྱི་ཤུགས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་ཀྱི་མཚན་ཉིད། སྐད་ཅིག་མ་དེ་[ཤུགས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚུལ་]དེའི་མཚན་གཞི།

C) PROOFS

གསུམ་པ་རྒྱབ་བྱེད་ནི།

8. *Someone says:*^a Not being permanent is that which is held as the implicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent.

ཁ་ཅིག ། ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
འགས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱེད་^[L7a]ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that the subject, [not being permanent], is that which is held as the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent] because of being that which is held as the implicit predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent].

[ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་]དེ་ཚོས་ཅན། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱེད་
ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་རྒྱབ་ཀྱི་འགས་
ཀྱི་བརྒྱབ་བྱེད་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་པའི་^[G5b]བྱིས།

If you [incorrectly] accept [that not being permanent is that which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent], it [absurdly] follows that the subject [not being permanent] is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent because you accepted [that not being permanent is that which is held as the predicate of the probandum in the proof (of sound as impermanent)].

[ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱེད་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་
པ་]འདོད་ན། [ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་]དེ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་ཉག་པར་རྒྱབ་
པར་བྱེད་པའི་ཉགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱེད་ཚོས་སུ་
བབྱང་བྱ་ཡིན་པར་ཐལ། [ཉག་པ་མ་ཡིན་པ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་
བྱེད་ཚོས་སུ་བབྱང་བྱ་ཡིན་པ་]འདོད་པའི་བྱིས།

If you [incorrectly] accept [that not being permanent is that which is

^a 2011 TBRC bla brang, 6b.6; 2015 Old Go-mang Lhasa, 5a.7.

held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent], it [absurdly] follows that if it [not being permanent] is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as not being permanent by the sign of a given phenomenon, then [not being permanent] must be that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of that [same] phenomenon because you [incorrectly] accepted [that not being permanent is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent].

[རྟག་པ་མ་ཡིན་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་པ་]འདོད་ན། བྱོད་ཚོས་དེའི་རྟགས་ཀྱིས་
 སྐྱ་རྟག་པ་མ་ཡིན་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་
 དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་ན། ཚོས་དེའི་རྟགས་
 ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་
 དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་དགོས་པར་ཐལ།
 [རྟག་པ་མ་ཡིན་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་པ་]འདོད་པའི་སྤྱིར།

If you [incorrectly] accept [that if not being permanent is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as not being permanent by the sign of a given phenomenon, then it follows that not being permanent must be that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of that same phenomenon], it [absurdly] follows that with respect to the subject, not being permanent, it is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary because [according to you] it is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as not being permanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary.

If you [incorrectly] accept [that not being permanent is that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus

of phenomenon and the nonmomentary], it [absurdly] follows that there exists that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary because [according to you] not being permanent is [that which is held as the explicit predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary].

[ཁྱོད་ཚེས་དེའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་རྟག་པ་མ་ཡིན་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་ན། ཚེས་དེའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་དགོས་པ།]འདོད་ན། རྟག་པ་མ་ཡིན་པ་ཚེས་ཅན། ཁྱོད་ཚེས་དང་སྐྱད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་པར་ཐལ། ཁྱོད་ཚེས་དང་སྐྱད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་རྟག་པ་མ་ཡིན་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རྟག་པ་མ་ཡིན་པ་ཚེས་དང་སྐྱད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡིན་པར་]འདོད་ན། ཚེས་དང་སྐྱད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡོད་པར་ཐལ། རྟག་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་[ཚེས་དང་སྐྱད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་]དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

You cannot accept [that there exists that which is held as the explicit

predicate of the probandum of a correct sign in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary] because the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary] is not established. [The forward pervasion in that proof is: Whatever is not the common locus of phenomenon and the nonmomentary is necessarily impermanent.]

If you say that the reason [which is that the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign of not being the common locus of phenomenon and the momentary is not established] is not established, then it [absurdly] follows that the subject, horn of a rabbit, is impermanent because of not being the common locus of phenomenon and the nonmomentary.

If you say that the reason [which is that horn of a rabbit is not the common locus of phenomenon and the nonmomentary] is not established then it [absurdly] follows that the subject, horn of a rabbit, is a phenomenon because of being the common locus of phenomenon and the nonmomentary.

You cannot accept [that horn of a rabbit is a phenomenon] because [horn of a rabbit] is definitely nonexistent.

[ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྟགས་ཡང་དག་གི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་སུ་བབུང་བྱ་ཡོད་
 པ་]འདོད་མི་^[L7b]རུས་ཏེ། [ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་
 མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་མ་གྲུབ་པའི་
 ཕྱིར། [ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་
 མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་མ་གྲུབ་པར་]མ་གྲུབ་ན། རི་བོང་རུ་ཚེས་ཅན།
 མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་
 གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རི་བོང་རུ་ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་
 པའི་གཞི་མཐུན་པ་མ་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། རི་བོང་རུ་ཚེས་ཅན། ཚེས་
 ཡིན་པར་ཐལ། ཚེས་དང་སྐད་ཅིག་མ་མ་ཡིན་པའི་གཞི་མཐུན་པ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རི་བོང་རུ་ཚེས་ཡིན་པ་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། མེད་ངེས་

ཡིན་པའི་ཕྱིར།

That which is held as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product is the definition of predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

When [predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product] is divided, there are the two, explicit predicate of the probandum and implicit predicate of the probandum in the proof [of sound as impermanent by the sign, product]. The first [explicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] is [either] impermanent or momentary. The second [implicit predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product,] is opposite from not being [either of] those two [that is, opposite from not being impermanent and opposite from not being momentary].

བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བསྐྱབ་བྱའི་
 ཚོས་སུ་བཟུང་བྱ་དེ། བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། དེ་ལ་དབྱེ་ན། དེ་སྐྱབ་
 ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་དང་། འགས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་
 གཉིས་ཡོད། མི་ཏེ་གསུངས་པ་དང་སྐད་ཅིག་མ་ལྟ་བུ་དང་པོ་དང་། དེ་
 གཉིས་མ་ཡིན་པ་ལས་ལོག་པ་གཉིས་པ་ཡིན།

2) EXPLANATION OF THE ENUMERATIONS OF THE BASIS OF RELATION OF THE ENTAILMENT, THE SIMILAR AND DISSIMILAR CLASSES

གཉིས་པ་ཁྱབ་པའི་སྟོན་གཞིའི་རྣམ་གྲངས་མཐུན་ཕྱོགས་མི་
 མཐུན་ཕྱོགས་བཤད་པ་ལ།

This has two parts: the actual explanation and, ancillarily, an explanation of similar and dissimilar examples.

དེ་དངོས་བཤད་པ། ཞར་ལ་མཐུན་དཔེ་མི་མཐུན་དཔེ་བཤད་པ་
 གཉིས།

A) ACTUAL EXPLANATION OF THE ENUMERATIONS OF THE BASIS OF RELATION OF THE ENTAILMENT, THE SIMILAR AND DISSIMILAR CLASSES

དང་པོ་[(ཁྱབ་པའི་སྟོན་གཞིའི་རྣམ་གྲངས་མཐུན་ཕྱོགས་མི་མཐུན་ཕྱོགས་)དེ་
 དངོས་བཤད་པ་]ལ།

This has four parts: explanations of the definitions [of similar and dissimilar classes], the divisions [of dissimilar classes], the etymology and [fully qualified] usage [of similar and dissimilar classes], and the reasoning proving [similar and dissimilar classes].

མཚན་^[G6a]ཉིད་དབྱེ་བ་སྐྱབ་བཤད་འཇུག་དང་། སྐྱབ་བྱེད་ཀྱི་
 རིགས་པ་བཤད་པ་བཞི་ལས།

1' Definitions of similar and dissimilar classes

དང་པོ་[མཚན་ཉིད་]ནི།

That which is not empty of the predicate of the probandum, in accordance with the mode of proof, in a given proof is the definition of similar

class in that proof.

Furthermore, there are two [types of similar class], those using an “is” statement and those using an “exists” statement.

དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་སྐྱབ་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་མི་སྟོང་
བ་དེ་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། དེ་ལ་ཡང་ཡིན་
འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་པ་དང་ཡོད་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་པ་
གཉིས།

That which is not empty of the predicate of the probandum, in accordance with the mode of proof, in the proof of sound as impermanent is the definition of similar class in the proof of sound as impermanent.

The two, [similar class in the proof of sound as impermanent] and impermanent, are equivalent.

སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་མི་སྟོང་བ་དེ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་མཐུན་སྟོགས་ཀྱི་^[L8a]མཚན་ཉིད། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
མཐུན་སྟོགས་]དེ་དང་མི་རྟག་པ་གཉིས་དོན་གཅིག །

In the context of an of an “exists” statement,^a that which is in the similar class [that is to say, is a member of the similar class] in a given proof is not necessarily equivalent to that which goes as the predicate of the probandum in that proof because smoke is not fire.

ཡོད་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོགས་ལ་དེ་
སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་འགོ་རྒྱ་དང་དོན་གཅིག་པ་མི་དགོས་

^a There are two modes of statement, that is to say, two ways of stating a syllogism, (1) the copular which is an “is” statement using the linking verb “to be” and (2) the ontological which is an “exists” statement using the verb “to exist.” The syllogism, “The subject, sound, *is* impermanent because of being a product” is in the copular mode: sound must be ascertained as *being* a product. The syllogism, “With respect to the subject, on a smoky pass, fire exists, because smoke exists” is in the ontological mode: smoke must be ascertained as *existing* on the smoky pass. In “There is fire on a smoky pass,” “is” is used in the ontological mode, meaning “there exists fire on a smoky pass”; thus, the difference between copular and ontological does not merely rest in form.

ཏེ། ཏུ་བ་མི་མ་ཡིན་པའི་སྟེང་།

That which is empty of the predicate of the probandum, in accordance with the mode of proof, in the proof of [sound as impermanent] is the definition of dissimilar class in the proof of [sound as impermanent].

The two, [dissimilar class in the proof of sound as impermanent] and not being impermanent, are equivalent.

[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་འགོད་ཚུལ་དང་
 མཐུན་པར་སྟོང་བ་དེ་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་སྟོགས་
 ཀྱི་མཚན་ཉིད། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་སྟོགས་]དེ་དང་མི་ཉག་པ་
 མ་ཡིན་པ་གཉིས་དོན་གཅིག །

2' Divisions of dissimilar classes

གཉིས་པ་དབྱེ་བ་ལ།

This has three parts: (1) dissimilar class that is nonexistent in a given proof, (2) dissimilar class that is other in a given proof, and (3) dissimilar class that is contradictory in a given proof. Horn of a rabbit is the first [a dissimilar class that is nonexistent]. Object of knowledge is the second [a dissimilar class that is other], and permanent is the third [a dissimilar class that is contradictory].

དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མེད་པ་མི་མཐུན་སྟོགས། གཞན་པ་མི་མཐུན་སྟོགས།
 འགལ་བ་མི་མཐུན་སྟོགས་དང་གསུམ། རི་བོང་རུ་དང་པོ་[མེད་པ་
 མི་མཐུན་སྟོགས་]། ཤེས་བྱ་གཉིས་པ་[གཞན་པ་མི་མཐུན་སྟོགས་]། ཉག་པ་
 གསུམ་པ་[འགལ་བ་མི་མཐུན་སྟོགས་]ཡིན།

(1) Dissimilar class that is nonexistent

དང་པོ་[དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མེད་པ་མི་མཐུན་སྟོགས་]ནི།

It follows that the subject, horn of a rabbit, is a dissimilar class that is nonexistent in the proof of [sound as impermanent] because of (1) being

the dissimilar class in that proof and (2) being nonexistent. Both [parts of the] reason [which is that horn of a rabbit is the dissimilar class in that proof and is nonexistent] are established because [horn of a rabbit] is definitely nonexistent.

རི་བོང་རུ་ཚོས་ཅན། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མེད་པ་མི་མཐུན་
 ལྷོགས་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ལྷོགས་གང་ཞིག །
 མེད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རི་བོང་རུ་དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ལྷོགས་དང་མེད་པ་ཡིན་
 པ་]རྟགས་གཉིས་ཀ་གྲུབ་སྟེ། མེད་དེས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

(2) Dissimilar class that is other

གཉིས་པ་[དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་གཞན་པ་མི་མཐུན་ལྷོགས་]ཅེ།

It follows that the subject, object of knowledge, is a dissimilar class that is other in the proof of [sound as impermanent] because of (1) being the dissimilar class in that proof and (2) being other than impermanent. The first [part of the reason which is that object of knowledge is the dissimilar class in the proof of sound as impermanent] is established because [object of knowledge] is permanent. The second [part of the reason which is that object of knowledge is other than impermanent] is established because [object of knowledge] is a phenomenon that is not impermanent.

ཤེས་བྱ་ཚོས་ཅན། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་གཞན་པ་མི་མཐུན་
 ལྷོགས་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ལྷོགས་གང་ཞིག ། མི་
 རྟག་པ་ལས་གཞན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [ཤེས་བྱ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུབ་ཀྱི་མི་
 མཐུན་ལྷོགས་ཡིན་པ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [ཤེས་བྱ་མི་
 རྟག་པ་ལས་གཞན་ཡིན་པ་]གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ། མི་རྟག་པ་མ་ཡིན་པར་
 གྲུབ་པའི་ཚོས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

(3) Dissimilar class that is contradictory

གསུམ་པ་[དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་འགལ་བ་མི་མཐུན་ལྷོགས་]ཅེ།

It follows that the subject, permanent, is a dissimilar class that is contradictory in the proof of [sound as impermanent] because of (1) being the dissimilar class in that proof and (2) being contradictory with impermanent. Both [parts of the] reason [which are that permanent is the dissimilar class in that proof and contradictory with impermanent] are established because [permanent] is one with permanent.

རྟག་པ་ཚེས་ཅན། [རྟག་པ་]དེ་རྒྱུ་གི་འགལ་བ་མི་མཐུན་
 ལྷོགས་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་རྒྱུ་གི་མི་མཐུན་ལྷོགས་གང་ཞིག ། མི་
 རྟག་པ་དང་འགལ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རྟག་པ་དེ་རྒྱུ་གི་མི་མཐུན་ལྷོགས་
 གང་ཞིག་མི་རྟག་པ་དང་འགལ་བ་ཡིན་པ་]རྟགས་གཉིས་ཀ་ཐུབ་སྟེ།
 [L8b] རྟག་པ་དང་གཅིག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

3' Etymology and [fully qualified] usage of similar and dissimilar classes

གསུམ་པ་[རྟག་བཤད་འཇུག་]ནི།

There exist three possibilities with respect to the etymology and [fully qualified] usage of similar class in a given proof because there exist the three:

1. The possibility of being [a member of] the similar class in a given proof and of existing in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof.
2. The possibility of being [a member of] the similar class in a given proof and of not existing in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof.
3. The possibility of neither being [a member of the similar class nor existing in accordance with the etymological explanation of similar class in a given proof].

དེ་རྒྱུ་གི་མཐུན་ལྷོགས་ཀྱི་རྟག་བཤད་འཇུག་ལ་མུ་གསུམ་ཡོད་དེ།
 དེ་རྒྱུ་^[G6b]གི་མཐུན་ལྷོགས་ཡིན་ལ། དེ་རྒྱུ་གི་མཐུན་ལྷོགས་ཀྱི་
 རྟག་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་མུ་ དེ་རྒྱུ་གི་མཐུན་ལྷོགས་ཡིན་ལ། དེ་

རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་མེད་པའི་སྟེ། [དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་དང་། དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པ་]གཉིས་ཀ་མ་ཡིན་པའི་སྟེ་དང་གསུམ་ཡོད་པའི་བྱིར།

The first [part of the reason which is that there exists the possibility of being a member of the similar class in a given proof and of existing in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof] is established because pot is that [possibility—that is, pot is a member of the similar class in a given proof and exists in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof]. It follows [that pot is that possibility—that is, pot is a member of the similar class in a given proof and exists in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof] because, pot is [a member of] the similar class in the proof of sound as impermanent, for one, and exists in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof.

[དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྟེ་ཡོད་པ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། བྱམ་པ་[དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྟེ་]དེ་ཡིན་པའི་བྱིར། [བྱམ་པ་དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྟེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བྱམ་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་རྒྱལ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་གང་ཞིག ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱལ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་བྱིར།

If you [incorrectly say that] **the first [part of the reason** which is that **pot is a member of the similar class in the proof of sound as impermanent] is not established**, [our own position is] it follows that **the subject, pot, is [a member of] the similar class in the proof of [sound as impermanent] because of being impermanent.**

The second [part of the reason which is that pot exists in accordance with the etymological explanation of similar class in the proof of sound as impermanent] is established because the two, it [pot] and sound, are qualitatively similar in being impermanent. It follows [that pot and sound are qualitatively similar in being impermanent] because the two, sound and it [pot], are impermanent.

The second [part of the root reason which is that there exists the possibility of being a member of the similar class in a given proof and of not existing in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof] is established because un-compounded space is [a member of] the similar class in the proof of sound as permanent, for one, and does not exist in accordance with the etymological explanation of similar class in that proof.

[བྱམ་པ་དེ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དང་པོ་མ་
 བྱུབ་ན། བྱམ་པ་ཚོས་ཅན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པར་ཐལ།
 མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱམ་པ་དེ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་
 སྐྱ་བཤད་དུ་ཡོད་པ་]གཉིས་པ་བྱུབ་སྟེ། [བྱམ་པ་]ཁྱོད་དང་སྐྱ་གཉིས་མི་
 རྟག་པར་ཚོས་མཐུན་པའི་ཕྱིར། [བྱམ་པ་དང་སྐྱ་གཉིས་མི་རྟག་པར་ཚོས་
 མཐུན་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་དང་[བྱམ་པ་]ཁྱོད་གཉིས་མི་རྟག་པ་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར། [དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་བཤད་དུ་
 མེད་པའི་སྐྱ་ཡོད་པ་]གཉིས་པ་བྱུབ་སྟེ། འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་
 དེ་སྐྱ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་གང་ཞིག ། དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་བཤད་དུ་མེད་པའི་ཕྱིར།

The first [part of the reason which is that un-compounded space is a member of the similar class in the proof of sound as permanent] is established because [un-compounded space] is permanent.

The second [part of the reason which is that un-compounded space does not exist in accordance with the etymological explanation of similar class in the proof of sound as permanent] is established because the two, it [un-compounded space] and sound, are not qualitatively similar in being permanent because it [un-compounded space] is permanent, for one, and sound is impermanent.

The third [part of the root reason which is that there exists the possibility of neither being a member of the similar class nor existing in accordance with the etymological explanation of similar class in a given proof] is easy [to prove].

[འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་དེ་སྐྱ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་

བ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་
 དེ་སྐྱོད་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པ་]གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ།
 བྱོད་དང་སྐྱོད་གཉིས་རྟག་པར་ཚོས་མི་མཐུན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། བྱོད་
 རྟག་པ་ཡིན་པ་གང་ཞིག ། སྐྱོད་མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་དང་། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པ་གཉིས་ཀ་
 མ་ཡིན་པའི་སྐྱོད་པ་]གསུམ་པ་སྟེ།

There also exist three possibilities with regard to the etymological explanation of dissimilar class in a given proof because there exist the three:

1. The possibility of being [a member of] the dissimilar class in a given proof and of existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in that proof.
2. The possibility of not being [a member of] the dissimilar class in a given proof and of existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in that proof.
3. The possibility of neither being [a member of the dissimilar class] nor [existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof].

དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤད་འཇུག་ལ་ཡང་སྐྱོད་གསུམ་
 ཡོད་དེ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་
 སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་^[L9a]པའི་སྐྱོད་ དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་མིན་ལ།
 མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱོད་ གཉིས་ཀ་མིན་པའི་
 སྐྱོད་དང་གསུམ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

The first reason [which is that there exists the possibility of being a member of the dissimilar class and existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof] is established because pot is that [possibility—that is, pot is a member of the dissimilar class and exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof]. It follows that pot is that [possibility—that is, pot is a member of the dissimilar class and exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof] because

[pot] is [a member of] the dissimilar class in the proof of [sound as permanent], for one, and [pot] exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in that proof.

[ད་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བ་ཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་ཡོད་པ་]དང་པོ་རྒྱུ་བ་ཞེ། [བུམ་པ་དེ་རྒྱ་ཏྟག་པར་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བ་ཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་]དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བུམ་པ་དེ་རྒྱ་ཏྟག་པར་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བ་ཤད་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བུམ་པ་]དེ་[རྒྱ་ཏྟག་པར་]དེ་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་གང་ཞིག ། དེ་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བ་ཤད་དུ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the first [part of the reason** which is that pot is a member of the dissimilar class in the proof of sound as permanent] **is not established,** [our own position is] it follows that the subject, pot, *is* [a member of] the dissimilar class in the proof of [sound as permanent] because of being impermanent.

[བུམ་པ་དེ་རྒྱ་ཏྟག་པར་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དང་པོ་མ་རྒྱུ་བ་ན།
 བུམ་པ་ཚོས་ཅན། [རྒྱ་ཏྟག་པར་]དེ་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པར་ཐལ། མི་ཏྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The second [part of the reason which is that pot exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in the proof of sound as permanent] is established because the two, it [pot] and sound, are not qualitatively similar in being permanent because the two, sound and it [pot], are impermanent.

[བུམ་པ་དེ་རྒྱ་ཏྟག་པར་རྒྱུ་བ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བ་ཤད་དུ་ཡོད་པ་]གཉིས་པ་རྒྱུ་བ་ཞེ། རྒྱུ་བ་དང་རྒྱ་གཉིས་ཏྟག་པར་ཚོས་མི་མཐུན་པའི་ཕྱིར་ཏེ།
 རྒྱ་བ་དང་རྒྱུ་བ་གཉིས་མི་ཏྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The second [part of] the root reason [which is that there exists the possibility of not being a member of the dissimilar class and of existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given

proof] is established because [uncompounded] space [is that possibility— not being a member of the dissimilar class and existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof]. It follows [uncompounded space is not a member of the dissimilar class and exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof] because [uncompounded space] is not [a member of] the dissimilar class in the proof of [sound as permanent], for one, and exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in the proof [of sound as permanent].

[དེ་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་མིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤང་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་ཡོད་
 པ་]ཅུ་རྟགས་གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ། རྣམ་མཁའ་དེ་[དེ་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་
 ཕྱོགས་མིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤང་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་]དེ་ཡིན་པའི་

[G7a]ཕྱིར། [རྣམ་མཁའ་དེ་དེ་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་མིན་ལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་
 བཤང་དུ་ཡོད་པའི་སྐྱེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [རྣམ་མཁའ་]དེ་[སྐྱབ་རྟག་པར་]དེ་
 སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་མ་ཡིན་པ་གང་ཞིག ། [སྐྱབ་རྟག་པར་]དེ་སྐབས་
 ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བཤང་དུ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the first [part of the reason** which is that uncompounded space is not a member of the dissimilar class in the proof of sound as permanent] **is not established**, [our own position is] it follows that the subject [uncompounded space] is not [a member of] the dissimilar class in the proof of [sound as permanent] because of being [a member of] the similar class in that proof. It follows [that uncompounded space is a member of the similar class in the proof of sound as permanent] because of being permanent.

[རྣམ་མཁའ་དེ་སྐྱབ་རྟག་པར་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་མ་ཡིན་པ་]དང་པོ་མ་གྲུབ་
 བ། [རྣམ་མཁའ་]དེ་ཚོས་ཅན། [སྐྱབ་རྟག་པར་]དེ་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་
 ཕྱོགས་མ་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་སྐབས་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 [རྣམ་མཁའ་དེ་སྐྱབ་རྟག་པར་སྐབས་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། རྟག་པ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly say that] **the second [part of the reason** which is that

uncompounded space exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in the proof of sound as permanent] **is not established**, [our own position is] it follows that the subject [uncompounded space] exists in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in the proof of [sound as permanent] because the two, it [uncompounded space] and [sound], are not qualitatively similar in being permanent. It follows that [the two, it (uncompounded space) and sound, are not qualitatively similar in being permanent] because, (1) it [uncompounded space] is permanent, and (2) sound is impermanent.

[ཀྱམ་མཁའ་དེ་སྐྱ་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་བཤད་དུ་ཡོད་པ་]
གཉིས་པ་མ་གྲུབ་ན། [ཀྱམ་མཁའ་]དེ་ཚོས་ཅན། [སྐྱ་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་
 ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་བཤད་དུ་ཡོད་པར་ཐལ། [ཀྱམ་
 མཁའ་]ཁྱོད་དང་[སྐྱ་]དེ་གཉིས་རྟག་པར་ཚོས་མི་མཐུན་པའི་ཕྱིར།
 [(ཀྱམ་མཁའ་) ཁྱོད་དང་སྐྱ་གཉིས་རྟག་པར་ཚོས་མི་མཐུན་པ་]དེར་ཐལ། [ཀྱམ་
 མཁའ་]ཁྱོད་རྟག་པ་ཡིན་པ་གང་ཞིག་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The third [part of the root reason which is that there exists the possibility of neither being a member of the dissimilar class nor existing in accordance with the etymological explanation of dissimilar class in a given proof]—is easy [to prove].

With respect to the explanation of whether or not similar and dissimilar classes are explicitly contradictory, although similar class is explicitly contradictory with dissimilar class, dissimilar class is not explicitly contradictory with similar class because dissimilar class does not exist.

[གཉིས་ཀ་མིན་པའི་སྐྱ་ཡོད་པ་]གསུམ་པ་སྟེ། མཐུན་ཕྱོགས་མི་མཐུན་
 ཕྱོགས་དངོས་འགལ་ཡིན་མིན་བཤད་པ་ལ། མཐུན་ཕྱོགས་མི་
 མཐུན་ཕྱོགས་དང་དངོས་འགལ་ཡིན་ཀྱང་། ^[L9b]མི་མཐུན་ཕྱོགས་
 མཐུན་ཕྱོགས་དང་དངོས་འགལ་མིན་ཏེ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་མེད་
 པའི་ཕྱིར།

4' The reasoning proving the similar and dissimilar classes

བཞི་པ་སྐྱབ་བྱེད་ནི།

9. *Someone says:*^a It follows that the subject, pot, is the similar class in the proof of sound as impermanent because of being impermanent. If you accept [that pot is the similar class in the proof of sound as impermanent], then it follows that the subject, [pot,] is the “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]” because of being the similar class in that proof.

བྱམ་པ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་
ཕྱོགས་ཡིན་པར་ཐལ། མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱམ་པ་སྐྱ་མི་རྟག་
པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པར་]འདོད་ན། [བྱམ་པ་]དེ་ཚེས་
ཅན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་
ཡིན་པར་ཐལ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན་

Our response: [Being the similar class in the proof of sound as impermanent] does not entail [being the “class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent.”]

[དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་
དེ་ཡིན་པས་]མ་འབྲལ།

If you [incorrectly] accept [that pot is the “class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent”] it [absurdly] follows that the subject, pot, is the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent because of being the “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]”.

[བྱམ་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་
པ་]འདོད་ན། བྱམ་པ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་

^a 2011 TBRC bla brang, 9b.1; 2015 Old Go-mang Lhasa, 7a.3.

པའི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པར་ཐལ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་
 ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

[Being the “class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent”] entails [being the predicate of the probandum in that proof] because taking “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]” as the predicate of the probandum in that proof, from between the two ways [of stating the predicate of the probandum]—in terms of an “is statement” and in terms of an “exists statement”—if it is in terms of an “is statement,” those that are similar to [the predicate of the probandum] in *being* [the predicate of the probandum] are called “the similar class” and if it is in terms of an “exists statement,” those that are similar to [the predicate of the probandum] in *existing in* [the predicate of the probandum] are called “the similar class.”

[སྐྱེ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་ན་སྐྱེ་མི་
 ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པས་]བྱབ་སྟེ། [སྐྱེ་མི་ཉག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ལ་བྱས་ནས། དེ་ལ་ཡིན་འགོད་ཀྱི་དབང་
 དུ་བྱས་པ་དང་ཡོད་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་པ་གཉིས་ལས། ཡིན་
 འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན་[བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་]དེ་ཡིན་པར་དོན་
 མཐུན་པ་རྣམས་ལ་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་བཞག། ཡོད་འགོད་ཀྱི་
 དབང་དུ་བྱས་ན་དེ་དང་ཡོད་པར་དོན་མཐུན་པ་རྣམས་ལ་
 མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་བཞག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

That the reason is so follows because Dignāga’s *Aphorisms on Prime Cognition* [his *Compilation of Prime Cognition*] says:

- Existent in the object of inference and in what is similar to [the object of inference].
- Nonexistent in just the nonexistent [that is, nonexistent in just what is without similarity to the object of inference].

and the *Autocommentary* says:

“Class” moreover is the predicate of the probandum.

དེར་ཐལ། ཚད་མ་མདོ་ལས། རྗེས་དཔག་བྱ་དང་དེ་མཐུན་
ལ། ཡོད་མེད་ཉིད་ལ་མེད་པའོ། །ཞེས་དང་། དེའི་རང་འགྲེལ་
ལས། ཕྱོགས་ཞེས་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་སོ། །ཞེས་
གསུངས་པའི་^[G7b]ཕྱིར།

Furthermore, [according to you] it [absurdly] follows that **the subject, pot, is the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent** because of **being the “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent].”** [Being the “class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent,” entails being the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent] because “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]” is taken as the predicate of the probandum in that proof.

གཞན་ཡང་། བྱམ་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་
པའི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པར་ཐལ། །[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱབ་གྱི་
མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་^[L10a]རྒྱུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
[སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་རྒྱུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་ན། སྐྱ་མི་
རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་པས་]བྱབ་སྟེ། [སྐྱ་མི་རྟག་
པར་]དེ་རྒྱབ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་རྒྱུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ། དེ་
རྒྱབ་གྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ལ་བྱེད་པའི་ཕྱིར།

It follows [that “class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent” is taken as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent] because “class” in the phrase “product is existent or nonexistent in the similar class in the proof of sound as impermanent” is taken as the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent]. It follows that [“class” in the phrase “product is existent or nonexistent in the similar class in the proof of sound as impermanent” is taken as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent] because the “class” that is the object of relation of the entailment

in the proof of (sound as impermanent), and (3) the inferred object that is the object of relation of the entailment in the proof of (sound as impermanent)—must be the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent] because whatever is the probandum or “class” that is “the probandum established or not established by means of a reason proving sound as impermanent” must be a meaning combining sound and impermanent.

It follows that [whatever is the probandum or “class” that is “the probandum established or not established by means of a reason proving sound as impermanent” must be a meaning combining sound and impermanent] because:

1. There exist three separate ways of becoming referents of the term *phyogs* (*pakṣa*) in the context of proving sound as impermanent.
2. *phyogs* (*pakṣa*) in “property of the subject (*phyogs*, *pakṣa*) in the proof of sound as impermanent by the sign, product,” is taken as the flawless subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent by the sign, product].
3. *phyogs* (*pakṣa*) in “similar class” (*mtshun phyogs*) that is part of the phrase “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in only the similar class in the proof of sound as impermanent by the sign, product,” is taken as [both] (1) the “class” that is the object of relation of the entailment in the proof of [sound as impermanent by the sign, product] and (2) the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent by the sign, product].

[སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱབ་པའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་ཕྱོགས་དེ་དང་། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་
 ཁྱབ་པའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་བསྐྱབ་བྱ་དང་། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱབ་པའི་འབྲེལ་ཡུལ་
 གྱི་རྗེས་སུ་དཔག་བྱ་གསུམ་པོ་གང་རུང་ཡིན་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་
 ཚེས་ཡིན་དགོས་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་བསྐྱབ་བྱ་འགྲུབ་མི་འགྲུབ་ཅེས་པའི་བསྐྱབ་
 བྱའམ་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་ན། སྐྱ་དང་མི་རྟག་པའི་ཚིགས་དོན་ཡིན་
 དགོས་པའི་ཕྱིར། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་བསྐྱབ་བྱ་
 འགྲུབ་མི་འགྲུབ་ཅེས་པའི་བསྐྱབ་བྱའམ་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་ན། སྐྱ་དང་མི་རྟག་པའི་ཚིགས་
 དོན་ཡིན་དགོས་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་

སྐབས་ཀྱི་སྟོགས་ཀྱི་སྐྱེའི་འཇུག་པའི་གཞིར་འགྱུར་ཚུལ་མི་འདྲ་བ་
 གསུམ་ཡོད་པ་གང་ཞིག ། བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་སྟོགས་ཚོས་ཞེས་པའི་སྟོགས་དེ། [བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་
 ཏྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ལ་བྱེད། བྱས་
 ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་སྟོགས་ཁོ་
 ན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་
 པ་ཞེས་པའི་^[L10b]ཚོག་བྱུར་གྱི་མཐུན་སྟོགས་ཞེས་པའི་སྟོགས་དེ།
 [བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བྱབ་པའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་
 སྟོགས་དང་[བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་
 ལ་བྱེད་པའི་ཕྱིར།

The first [reason which is that there exist three separate ways of becoming referents of the term “class” in the context of proving sound as impermanent] is established because Dharmakīrti’s *Ascertaining Prime Cognition* says:^a

- Definite as existent in the object of inference and in what is similar to [the object of inference];
- Definite as nonexistent in the nonexistent [that is, nonexistent in what is without similarity to the object of inference].

and Dharmottara’s *Greater Logicality* [his *Commentarial Explanation of (Dharmakīrti’s) “Ascertaining of Prime Cognition”*] says:^b

The conventions of “the object of inference” are three.

[སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྐབས་ཀྱི་སྟོགས་ཀྱི་སྐྱེའི་འཇུག་པའི་གཞིར་འགྱུར་

^a Jñānashrībhadrā, *tshad ma rnam par nges pa'i 'grel bshad (pramāṇaviniścayaṭīkā)* in *bstan 'gyur (sde dge, 4228)*, TBRC W23703.187:357-591 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 205b.1.

^b *tshad ma rnam par nges pa'i ṭī ka 'thad ldan zhes bya ba (pramāṇaviniścayaṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4227)*, TBRC W23703.213 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 182b.3.

ཚུལ་མི་འདྲ་བ་གསུམ་ཡོད་པ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། རྣམ་ངེས་ལས། རྗེས་
 དཔག་བྱ་དང་དེ་མཚུངས་ལ། །ཡོད་དང་མེད་ལ་མེད་པར་
 རྟོ། །ངེས་པ་ཞེས་དང་། འཐད་ལྡན་ཆེ་བ་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པར་
 བྱ་བའི་ཐ་སྐད་ནི་གསུམ་སྟེ། ཞེས་གསུངས་པའི་བྱིར།

The second [reason which is that “class” (*phyogs*) in “property of the subject (*phyogs*) in the proof of sound as impermanent by the sign, product,” is taken as the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product] is established because Dharmakīrti’s *Autocommentary* on the “*Commentary on (Dignāga’s) ‘Compilation of Prime Cognition’*” says:^a

The class is the subject.

and Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning* also says:^b

The object of inference is here the subject that is endowed with the particularity of that which is sought to be known.

and Dharmottara’s *Logicality* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) ‘Drop of Reasoning’*] at this point says:^c

[Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning* says,] “The object of inference is here” and so forth because the definition of reason is inference of a subject during [the process of] delineation.

[བྱས་ཏུགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏུག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་ཞེས་པའི་ཕྱོགས་དེ། སྐྱ་
 མི་ཏུག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ལ་བྱེད་པ་]གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ།
 རྣམ་འགྲེལ་རང་འགྲེལ་ལས། ཕྱོགས་ནི་ཚོས་ཅན་ལོ། །ཞེས་དང་།

^a *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa (pramāṇavārttikavṛtti)* in *bstan 'gyur (sde dge, 4216)*, TBRC W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 261b.4.

^b *rigs pa 'i thig pa (nyāyabindu)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4212)*, TBRC W23703.174:463-477 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 232a.1.

^c *tshad ma rnam par nges pa 'i 'grel bshad / 'thad ldan (pramānaviniścayaṅkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4229)*, TBRC W23703.188:4-579 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 182b.5.

རིགས་ཐིག་ལས་ཀྱང་། རྗེས་སུ་དཔག་པར་བྱ་བ་ནི་འདིར་ཤེས་
 པར་འདོད་པའི་བྱེ་བྲག་^[G8a]དང་ལྡན་པའི་ཚོས་ཅན་ལོ། །ཞེས་
 དང་། དེའི་ཐད་ཀྱི་འཐད་ལྡན་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པར་བྱ་བ་ནི་
 འདིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྣོས་ཏེ། གཏན་ཚིགས་ཀྱི་མཚན་
 ཉིད་གཏན་ལ་འབབས་པའི་ཚེ་ན་ཚོས་ཅན་ཉིད་རྗེས་སུ་དཔག་
 པ་ཡིན་ལོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

[The three quotations above entail that “class” in the phrase “property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product,” is taken as the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product] because, in this context, the three—object of inference, probandum, and class—are synonyms.

The third [reason which is that “class” in “similar class” from the phrase “ascertained by prime cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in only the similar class in the proof of sound as impermanent by the sign, product,” is taken as (both) (1) the “class” that is the object of relation of the entailment in the proof of sound as impermanent by the sign, product, and (2) the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent by the sign, product] is established because this [very text, Dharmottara’s *Logicality*, his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*] says:^a

The object of entailment is the predicate of the probandum.

ཁྱུ་ལྟེ། འདིའི་སྐབས་ཀྱི་རྗེས་སུ་དཔག་བྱ་དང་། བསྐྱབ་བྱ་དང་།
 ལྷོགས་གསུམ་མིང་གི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་
 མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ལྷོགས་ཁོ་ན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་བྱར་གྱི་མཐུན་ལྷོགས་ཞེས་པའི་ལྷོགས་
 དེ། བྱས་ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱུ་པའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་ལྷོགས་དང་བྱས་
 ཏྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ལ་བྱེད་པ་]གསུམ་པ་བྱུབ་ཏེ།

^a *tshad ma rnam par nges pa'i 'grel bshad / 'thad ldan (pramānaviniścayaṅkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4229)*, TBRC W23703.188:4-579 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 199a.4.

དེ་ཉིད་ལས། བྱུང་བའི་ཡུལ་ནི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་དང་ཁྱེས་
གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that whatever is the “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent by the sign, product]” must be the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent by the sign, product] because among what go as the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent by the sign, product] there exist the two, the generality-isolate and the particularity-isolate, and [from among those two] when [the predicate of the probandum in that proof] is taken to be the generality-isolate, then “class” in the phrase “similar class in a [given] proof” is explained as “the similar class” due to being similar in meaning with [the generality-isolate]^a because Dhar-makīrti’s *Drop of Reasoning* says:

That which is similar in meaning [or factually concordant] with the generality of the predicate of what is being proven is the similar class.

གཞན་ཡང་། [བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏེ་བར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་
ཁྱེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་ན། [བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏེ་
བར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་དགོས་པར་ཐལ། [བྱས་ཏེ་གསུངས་
ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏེ་བར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཁྱེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་
ཕྱོགས་དེ། [བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཏེ་བར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་
ལྷ་འགོ་རྒྱུ་ལ་སྦྱི།^[L11a]ཕྱོག་དང་གཞི་ཕྱོག་གཉིས་ཡོད་པས། སྦྱི་ཕྱོག་
དེ་ལ་བྱས་ནས་[སྦྱི་ཕྱོག་]དེ་དང་དོན་མཐུན་པས་ན། མཐུན་ཕྱོགས་
ཁྱེས་བཤད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རིགས་ཐིག་ལས། བསྐྱབ་པར་བྱ་
བའི་ཚོས་ཀྱི་སྦྱིའི་དོན་མཐུན་པ་ནི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་སོ། ཁྱེས་

^a The point is that, in different contexts, the predicate of the probandum is taken as being the generality-isolate of the predicate of the probandum or the particularity-isolate of the predicate of the probandum. The “class” in the phrase “similar class in the proof of that” is explained as being the similar class because of being concordant in meaning with the generality-isolate of the predicate of the probandum.

གསུངས་པའི་སྟེང་།

[That quotation entails the preceding explanation of “similar class”] because it explains “that which is similar in meaning with the generality [of the predicate of what is being proven] is the similar class” [as follows]:

In that passage:

1. “the predicate of what is being proven” is explaining “the predicate of the probandum in that proof”;
2. “generality” is explaining “the generality-isolate of that [predicate of the probandum]”;
3. “similar in meaning” is explaining “similar in meaning with that [generality-isolate]”;
4. together they are explaining “[that which is similar in meaning with the generality-isolate of the predicate of the probandum] is posited as the similar class”.

It follows [that the earlier passage explains “that which is similar in meaning with the generality (of the predicate of the probandum) is the similar class”] because Dharmottara’s *Lesser Logicity* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*] says:

The mention of “generality” [in Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning* where he says, “That which is similar in meaning with the generality of the predicate of what is being proven is the similar class,”] has the meaning of distinguishing it from particularity; it is the probandum and is also a generality; hence, a generality; what is similar in meaning [or factually concordant] with that [generality] is the similar class.

ལྷན་སྟེ། ལྷན་དེའི་བསྐྱབ་པར་བྱ་བའི་ཚོས་ཀྱི་ཞེས་པས་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་དེ་བཤད། སྐྱི་ཞེས་པས་དེའི་སྐྱི་སྟོན་དེ་བཤད།
 དོན་མཐུན་པ་ནི་ཞེས་པས་དེ་དང་དོན་མཐུན་པ་ནི་ཞེས་བཤད།
 དེ་ན་མས་སྟོན་པས་མཐུན་སྟོན་སྟེ་འཇོག་ཅེས་བཤད། སྐྱིའི་དོན་
 མཐུན་པ་ནི་མཐུན་པའི་སྟོན་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་པའི་སྟེང་།
 [སྐྱིའི་དོན་མཐུན་པ་ནི་མཐུན་པའི་སྟོན་ཞེས་བཤད་པ་]དེར་ཐལ། འཐད་
 ལྷན་ཚུང་བ་ལས། སྐྱི་ཞེས་སྟོན་པ་ནི་བྱེ་བྲག་བཀར་བའི་དོན་ཏེ་

བརྒྱུ་བ་པར་བྱ་བ་ཡང་ཡིན། སྤྱི་ཡང་ཡིན་པས་ན་སྤྱི་སྤྱི། དེ་དང་
 དོན་མཐུན་པ་ནི་མཐུན་པའི་སྤྱོད་སོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་བྱིར།

Furthermore, it follows that “class” in the phrase “similar class in a [given] proof” is taken as the predicate of the probandum in that proof because the two, (1) “class” in the phrase “similar class that is the object of relation of the forward entailment in that proof” and (2) “class” in the phrase “dissimilar class that is the object of relation of the counter entailment in that proof” are taken as the predicate of the probandum in that proof.

གཞན་ཡང་། དེ་རྒྱུ་གི་མཐུན་སྤྱོད་སོ་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་
 སྤྱོད་སོ་དེ། དེ་རྒྱུ་གི་བརྒྱུ་བའི་ཚོས་ལ་བྱེད་པ་ཡིན་པར་ཐལ།
 དེ་རྒྱུ་གི་རྗེས་བྱ་བའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་མཐུན་སྤྱོད་སོ་ཞེས་པའི་
 ཚོག་ཟུར་གྱི་སྤྱོད་སོ་དེ་དང་། དེ་རྒྱུ་གི་ཚོག་བྱ་བའི་འབྲེལ་ཡུལ་གྱི་
 མི་མཐུན་སྤྱོད་སོ་ཞེས་པའི་ཚོག་^[G8b]ཟུར་གྱི་སྤྱོད་སོ་གཉིས་པོ་དེ།
 དེ་རྒྱུ་གི་བརྒྱུ་བའི་ཚོས་ལ་བྱེད་པ་ཡིན་པའི་བྱིར།

It follows [that the two, (1) “class” in the phrase “similar class that is the object of relation of the forward entailment in that proof” and (2) “class” in the phrase “dissimilar class that is the object of relation of the counter entailment in that proof,” are taken as the predicate of the probandum in that proof] because the class or probandum, which is “the probandum established or not established by means of the reason that is the probans in that proof,” is taken as a meaning combining the two, the subject and the predicate of the probandum in that proof.

It follows [that the class or probandum, which is “the probandum established or not established by means of the reason that is the probans in that proof,” is taken as a meaning combining the two, the subject and the predicate of the probandum in that proof] because there exist also three referents of the term “class” in the context of proving sound as impermanent, for one, and the term “class” is used as an actual name for the meaning combining the two, the subject and the predicate of the probandum in that proof, whereas the term “class” is used as an imputed name for the two—the predicate of the probandum, which is the object of relation of the two entailments, and the subject sought to be known, which is the object

[or focus] of the property of the subject.

[དེ་རྒྱུ་གི་རྗེས་ཀྱི་འབྲེལ་ཡུལ་གི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གི་ཕྱོགས་དེ་
 དང་། དེ་རྒྱུ་གི་ཕྱོག་ཀྱི་འབྲེལ་ཡུལ་གི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གི་
 ཕྱོགས་གཉིས་པོ་དེ། དེ་རྒྱུ་གི་བརྒྱུ་བྱའི་ཚོས་ལ་བྱེད་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། དེ་
 རྒྱུ་གི་རྒྱུ་བྱེད་གི་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་བརྒྱུ་བྱ་འགྲུབ་མི་འགྲུབ་
 [L11b]ཅས་པའི་བརྒྱུ་བྱའམ་ཕྱོགས་དེ། དེ་རྒྱུ་གི་ཚོས་ཅན་དང་
 ཚོས་གཉིས་ཀྱི་ཚོགས་དོན་ལ་བྱེད་པའི་ཕྱིར། [དེ་རྒྱུ་གི་རྒྱུ་བྱེད་གི་
 གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་བརྒྱུ་བྱ་འགྲུབ་མི་འགྲུབ་ཅས་པའི་བརྒྱུ་བྱའམ་ཕྱོགས་དེ། དེ་རྒྱུ་
 གི་ཚོས་ཅན་དང་ཚོས་གཉིས་ཀྱི་ཚོགས་དོན་ལ་བྱེད་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་རྒྱུ་པར་བྱེད་པའི་སྐབས་ཀྱི་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱའི་འཇུག་གཞི་དེ་
 ལ་ཡང་གསུམ་ཡོད་པ་གང་ཞིག ། དེ་རྒྱུ་གི་ཚོས་ཅན་དང་ཚོས་
 གཉིས་ཀྱི་ཚོགས་དོན་ལ་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་དངོས་མིང་དུ་འཇུག ། ལྷག་
 པ་གཉིས་ཀྱི་འབྲེལ་ཡུལ་གི་བརྒྱུ་བྱའི་ཚོས་དང་། ཕྱོགས་ཚོས་ཀྱི་
 ཡུལ་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་གཉིས་ལ་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱ་བཏགས་མིང་དུ་
 འཇུག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

[This is so] because Dharmottara’s *Greater Logicality* [his *Commentarial Explanation of (Dharmakīrti’s) “Ascertainment of Prime Cognition”*] says:^a

With respect to the convention “inference,” there are three: the actual [is used] for the generality of the predicate and the subject that are what is being proven by the probans. The imputed [is used both] for the predicate of the probandum that is the object of the entailment and for the subject that is the object [or the focus] of the reason.^b

^a *tshad ma rnam par nges pa’i ſi ka ’thad ldan zhes bya ba (pramāṇaviniścayaṭīkā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4229)*, TBRC W23703.213 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 182b.3-4.

^b To clarify, the “three” referred to here are: (1) the combination of the two, the subject

[The preceding passage] entails [that there exist also three referents of the term “class” in the context of proving sound as impermanent, for one, and that the term “class” is used as an actual name for the meaning combining the two, the subject and the predicate of the probandum in that proof, whereas the term “class” is used as an imputed name for the two—the predicate of the probandum, which is the object of relation of the two entailments, and the subject sought to be known, which is the object (or focus) of the property of the subject] because [in that passage, the words] “the actual [is used] for the generality of the predicate and the subject that are what is being proven by the probans and” explain that the term “class” is used as an actual name for the meaning combining the two, the subject and the predicate of the probandum; and [the words] “that is the object of entailment” and so forth explain that [the term “class”] is used as an imputed name for the two others, [the predicate of the probandum, which is the object of relation of the two entailments, and the subject sought to be known, which is the object (or focus) of the property of the subject].

འཐད་ལྡན་ཆེ་བ་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པའི་ཐ་སྐད་ནི་གསུམ་ཉེ།
 རྒྱབ་བྱེད་ཀྱི་བརྒྱབ་པར་བྱ་བའི་ཚོས་དང་ཚོས་ཅན་གྱི་སྤྱི་ལ་
 དངོས་དང་། རྒྱབ་པའི་ཡུལ་གྱི་བརྒྱབ་པར་བྱ་བའི་ཚོས་དང་
 གཏན་ཚིགས་ཀྱི་ཡུལ་ཚོས་ཅན་ལ་བཏགས་ནས་སོ། ། ཞེས་
 གསུངས་པའི་ཕྱིར། རྒྱབ་ཉེ། རྒྱབ་བྱེད་ཀྱི་བརྒྱབ་པར་བྱ་བའི་ཚོས་
 དང་ཚོས་ཅན་གྱི་སྤྱི་ལ་དངོས་དང་ཞེས་པས་ཚོས་དང་ཚོས་ཅན་
 གྱི་ཚིགས་དོན་ལ་ཚུགས་ཀྱི་སྐྱེ་དངོས་མིང་དུ་འཇུག་པ་དེ་བཤད།
 རྒྱབ་པའི་ཡུལ་གྱི་ཞེས་སོགས་ཀྱིས་གཞན་གཉིས་ལ་བཏགས་མིང་
 དུ་འཇུག་པ་དེ་བཤད་པའི་ཕྱིར།

10. Someone says:^a It follows that the generality of the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent is the “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent” because

and the predicate of the probandum, (2) the predicate of the probandum which is the object of relation of the two entailments, and (3) the subject sought to be known which is the object (or focus) of the reason.

^a 2011 TBRC *bla brang*, 11b.5; 2015 Old Go-mang Lhasa, 8b.5.

having taken “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]” to be the generality of the predicate of the probandum in that proof, then those that are similar in meaning with [the generality of the predicate of the probandum in that proof] are posited as “the similar class.” It follows [that having taken “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of (sound as impermanent)” to be the generality of the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent, then those that are similar in meaning with (the generality of the predicate of the probandum in that proof) are posited as “the similar class”] because Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning* says:

That which is similar in meaning with the generality of the predicate of what is being proven is the similar class.

ཁོ་ན་རེ། སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་
 སྐྱི་དེ། སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་སྟོགས་ཞེས་པའི་
 ཚོག་ཟུར་གྱི་སྟོགས་དེ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 མཐུན་སྟོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་སྟོགས་དེ། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་^[L12a]གྱི་སྐྱི་དེ་ལ་བྱས་ནས་[སྐྱི་]དེ་དང་
 འོན་མཐུན་པ་རྣམས་ལ་མཐུན་སྟོགས་ཞེས་བཞག་པ་ཡིན་པའི་
 སྐྱིར། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོགས་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་སྟོགས་དེ། སྐྱ་མི་
 ཉག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་སྐྱི་དེ་ལ་བྱས་ནས་སྐྱི་དེ་དང་འོན་མཐུན་པ་རྣམས་
 ལ་མཐུན་སྟོགས་ཞེས་བཞག་པ་]དེར་ཐལ། རིགས་ཐིག་ལས། བསྐྱབ་པར་
 བྱ་བའི་ཚོས་ཀྱི་སྐྱིའི་འོན་མཐུན་པ་ནི་མཐུན་པའི་སྟོགས་སོ། །
 ཞེས་གསུངས་པའི་སྐྱིར་ན་

Our response: [That passage] does not entail [that having taken “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent” to be the generality of the predicate of the probandum in that proof, then those that are similar in meaning with the generality of the predicate of the probandum in that proof are posited as “the similar class”] because the meaning of that [passage from Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning*] is that having taken the impermanent—which goes as the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent—to be that generality-

isolate, then those that are similar in meaning with [the generality-isolate] are posited as the similar class in the proof of [sound as impermanent].

[འདི་འདྲ་གསུངས་པ་ཡིན་ན་དེ་རྒྱུ་གྱི་བརྒྱུ་བུའི་ཚོས་གྱི་སྤྱི་དེ་ལ་བྱས་ནས་དེ་དང་
 དོན་མཐུན་པ་རྣམས་ལ་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་བཞག་པ་ཡིན་པས་]མ་བྱུང་སྟེ། དེ་རྒྱ་
 མི་རྟག་པར་རྒྱུ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱུ་བུའི་ཚོས་སུ་འགོ་རྒྱུའི་མི་
 རྟག་པ་སྤྱི་ཕྱོག་དེ་ལ་བྱས་ནས། [སྤྱི་ཕྱོག་]དེ་དང་དོན་མཐུན་པ་
 རྣམས་[རྒྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱུ་གྱི་མཐུན་ཕྱོགས་སུ་འཛོག་པ་[རིགས་
 ཐིག་གི་ལུང་]དེའི་དོན་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that having taken “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent” to be the generality of the predicate of the probandum in the proof of [sound as impermanent], then those that are similar in meaning with the generality of the predicate of the probandum in that proof are called “the similar class”], it [absurdly] follows that the generality of impermanent also is the “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent” because you [incorrectly] accepted [that those that are similar in meaning with the generality of the predicate of the probandum in that proof are called the similar class]. If you accept [that the generality of impermanent also is the “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent”] it [absurdly] follows that the subject, [the generality of impermanent,] is the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent because you accepted [that the generality of impermanent also is the “class” that is part of the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent”].

You cannot accept [that the generality of impermanent is the predicate of the probandum in the proof of sound as impermanent] because although “class” in the phrase “similar class in the proof of [sound as impermanent]” is taken as impermanent, particularities of [impermanent], such as pot and so forth are not posited as that [“class” in the phrase “similar class in the proof of sound as impermanent”] because Dharmottara’s *Greater Logicity* [his *Commentarial Explanation of (Dharmakīrti’s) “Ascertainment of Prime Cognition”*] says:^a

^a *tshad ma rnam par nges pa’i fi ka ’thad ldan zhes bya ba (pramāṇavinīścayaṭikā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4227)*, TBRC W23703.213 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey,

A “generality of the predicate of the probandum” is not apprehended; the predicate of the probandum is called a “generality.”

རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ། རྒྱ་མི་རྟག་པར་
 རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་སྤྱི་དེ་ལ་བྱས་ནས་དེ་རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་སྤྱི་དེ་དང་
 དོན་མཐུན་པ་རྣམས་ལ་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་བཞག་པ་ཡིན་པ་]འདོད་ན། མི་རྟག་
 པའི་སྤྱི་ཡང་རྒྱ་མི་རྟག་པར་^[G9a]རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་
 ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་པར་ཐལ། [དེ་རྒྱབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་
 ཚོས་ཀྱི་སྤྱི་དེ་དང་དོན་མཐུན་པ་རྣམས་ལ་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་བཞག་པ་ཡིན་
 པ་]འདོད་པའི་བྱིས། [མི་རྟག་པའི་སྤྱི་ཡང་རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་པ་]འདོད་ན། [མི་རྟག་པའི་
 སྤྱི་]དེ་ཚོས་ཅན། རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱབ་བྱའི་
 ཚོས་ཡིན་པར་ཐལ། [མི་རྟག་པའི་སྤྱི་ཡང་རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་ཡིན་པ་]འདོད་པའི་བྱིས། གོང་
 ཏུ་[མི་རྟག་པའི་སྤྱི་དེ་རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཡིན་
 པ་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། དེ་རྒྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་
 གྱི་ཕྱོགས་དེ་མི་རྟག་པ་དེ་ལ་བྱེད་ཀྱང་། [མི་རྟག་པ་]དེའི་བྱེ་བྱག་
 བྱམ་པ་ལ་སོགས་པ་ཡང་[རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པའི་ཚིག་
 ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་]དེ་ལ་མི་འཛོག་པའི་བྱིས། འཐད་ལྡན་ཆེ་བ་ལས།
 བརྒྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་སྤྱི་ཞེས་ནི་མི་བབྱང་སྟེ། བརྒྱབ་པར་བྱ་བའི་
 ཚོས་དེ་ལ་སྤྱི་ཞེས་བྱའོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་བྱིས།

11. Someone says:^a It follows that whatever is selfless is not necessarily a

Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 67a.1.
^a 2011 TBRC bla brang, 12a.5; 2015 Old Go-mang Lhasa, 9a.2.

similar class because dissimilar class exists. It follows [that dissimilar class exists] because pot is a dissimilar class. It follows [that pot is a dissimilar class] because [pot] is the dissimilar class in the proof of sound as permanent.

ལ་ཅིག་གིས། བདག་མེད་ཡིན་ན། མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པས་མ་ཁྱབ་
 པར་ཐལ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡོད་པའི་ཕྱིར། [མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡོད་
 པ་]དེར་ཐལ། འུམ་པ་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [འུམ་པ་མི་
 མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [འུམ་པ་]དེ་སྐྱེ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན་

Our response: [Being the dissimilar class in the proof of sound as permanent does not entail being a dissimilar class]. The reason [which is that pot is the dissimilar class in the proof of sound as permanent] is established because [pot] is impermanent. You cannot accept [that pot is a dissimilar class (without specifying a context)] because whatever exists is necessarily a similar class, for one, and even whatever is nonexistent is necessarily a similar class.

[སྐྱེ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ན་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་
 པས་]མ་^[L12b]ཁྱབ། [འུམ་པ་སྐྱེ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་
 པ་]རྟགས་གྲུབ་སྟེ། [འུམ་པ་]མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། གོང་དུ་[འུམ་
 པ་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། ཡོད་ན་མཐུན་ཕྱོགས་
 ཡིན་པས་ཁྱབ་པ་གང་ཞིག ། མེད་ན་ཡང་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པས་
 ཁྱབ་པའི་ཕྱིར།

The first [reason which is that whatever exists is necessarily a similar class] is established because pot is a similar class; it follows [that pot is a similar class] because [pot] is the similar class in the proof of sound as impermanent. It follows [that pot is the similar class in the proof of sound as impermanent] because of being impermanent.

The second [reason which is that even whatever is nonexistent is necessarily a similar class] is established because horn of a rabbit is a similar class. It follows [that horn of a rabbit is a similar class] because [horn of a

rabbit] is the similar class in the proof that sound is the selflessness of persons. It follows [that horn of a rabbit is the similar class in the proof that sound is the selflessness of persons] because of being selfless.

[ཡོད་ན་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པས་ཁྱབ་པ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། ལུ་མ་པ་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [ལུ་མ་པ་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [ལུ་མ་པ་]དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [ལུ་མ་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། མི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མིད་ན་ཡང་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པས་ཁྱབ་པ་]གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ། རི་བོང་རུ་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རི་བོང་རུ་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [རི་བོང་རུ་]དེ་སྐྱེ་གང་ཟག་གི་བདག་མེད་དུ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [རི་བོང་རུ་དེ་སྐྱེ་གང་ཟག་གི་བདག་མེད་དུ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

12. Someone says:^a It follows that the subject, dissimilar class, is a similar class because of being a similar class in the proof of sound as the selflessness of persons. If you accept [that dissimilar class is a similar class] it follows that **the subject, dissimilar class, exists** because of being a similar class.

ཁོ་ན་རེ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཚོས་ཅན། མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱེ་གང་ཟག་གི་བདག་མེད་དུ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མི་མཐུན་ཕྱོགས་མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པ་]འདོད་ན། [མི་མཐུན་ཕྱོགས་]དེ་ཚོས་ཅན། ཡོད་པར་ཐལ། མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན་

Our response: Being a similar class does not entail existing.

^a 2011 TBRC *bla brang*, 12b.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 9a.5.

[མཐུན་ཕྱོགས་ཡིན་ན་ཡོད་པས་]མ་བྱེད།

B) ANCILLARILY, AN EXPLANATION OF SIMILAR AND DISSIMILAR EXAMPLES

13. *Someone says:*^a It follows that **dissimilar class exists** because a **dissimilar example exists**. [A **dissimilar example exists**] because a correct proof statement using a qualitative dissimilarity exists.

ཁོ་ན་རེ། མི་མཐུན་སྤྱོད་པ་ཡོད་པར་ཐལ། མི་མཐུན་དཔེ་ཡོད་
 པའི་སྤྱིར། [མི་མཐུན་དཔེ་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། ཚོས་མི་མཐུན་སྤྱོད་གྱི་
 རྒྱལ་ལང་དག་ཡོད་པའི་སྤྱིར་ན་

Our response: [That a correct proof statement using a qualitative dissimilarity exists] does not entail [that **dissimilar example exists**.]

It follows [that a correct proof statement using a qualitative dissimilarity exists] because the proof statement, “Whatever is permanent is necessarily a nonproduct, as is the case for example, with uncompounded space; sound, however, is a product,” is [a correct proof statement using a qualitative dissimilarity].

[ཚོས་མི་མཐུན་སྤྱོད་གྱི་རྒྱལ་ལང་དག་ཡོད་ན་མི་མཐུན་དཔེ་ཡོད་པས་]མ་བྱལ།
 [ཚོས་མི་མཐུན་སྤྱོད་གྱི་རྒྱལ་ལང་དག་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། གང་རྟོག་ན་མ་
 བྱས་པས་བྱལ། དཔེར་ན་འདུས་མ་བྱས་གྱི་ནམ་མཁའ་བཞིན། སྐྱ་
 བྱི་བྱས་སོ་ཞེས་པའི་རྒྱལ་ལང་དེ་[ཚོས་མི་མཐུན་སྤྱོད་གྱི་རྒྱལ་ལང་
 དག་]དེ་ཡིན་པའི་སྤྱིར།

If you [incorrectly] accept above [that **dissimilar example exists**], it [absurdly] follows that **the subject, uncompounded space, is a dissimilar example** because of being a dissimilar example in the proof of sound as impermanent. [Being a dissimilar example in the proof of sound as impermanent] does not entail [being a dissimilar example].

It follows [that uncompounded space is a dissimilar example in the

^a 2011 TBRC *bla brang*, 12b.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 9a.6.

proof of sound as impermanent] because [uncompounded space] is a correct dissimilar example in a correct proof statement using a qualitative dissimilarity in the proof of [sound as impermanent].

གོང་དུ་[མི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]འདོད་ན། འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་^[G9b]ནམ་མཁའ་ཚོས་ཅན། མི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན་མ་བྱས། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་]དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་^[L13a]སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་མི་མཐུན་སྐྱུར་གྱི་སྐྱབ་དག་ཡང་དག་གི་མི་མཐུན་དཔེ་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

You cannot accept [that **uncompounded space is a dissimilar example** (without specifying the context)] because [uncompounded space] is a similar example. It follows [that uncompounded space is a similar example] because [uncompounded space] is a similar example in the proof of sound as an object of knowledge. It follows [that uncompounded space is a similar example in the proof of sound as an object of knowledge] because [uncompounded space] is a similar example in the proof of sound as an object of knowledge, by the sign of being suitable to be taken as an object of awareness. It follows [that uncompounded space is a similar example in the proof of sound as an object of knowledge, by the sign of being suitable to be taken as an object of awareness] because of being a correct similar example in a correct proof statement using a qualitative similarity [between the example and the subject] in the proof of sound as an object of knowledge, by the sign of being suitable to be taken as an object of awareness.

It follows [that uncompounded space is a correct similar example in a correct proof statement using a qualitative similarity in the proof of sound as an object of knowledge, by the sign of being suitable to be taken as an object of awareness] because [uncompounded space] is a similar example in the correct proof statement using a qualitative similarity: “Whatever is suitable to be taken as an object of awareness is necessarily an object of knowledge, as is the case for example, with uncompounded space; sound also is suitable to be taken as an object of awareness.”

[འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་མི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]འདོད་མི་བྱས་ཏེ། [འདུས་

མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་]དེ་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་
 ནམ་མཁའ་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་]དེ་སྐྱ་
 ཤེས་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [འདུས་མ་
 བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་སྐྱ་ཤེས་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ།
 [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་]དེ་སློའི་ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་གི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་
 ཤེས་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [འདུས་མ་
 བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་དེ་སློའི་ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་གི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་ཤེས་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་]དེ་སློའི་
 ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་གི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་ཤེས་བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 ཚོས་མཐུན་སྦྱོར་གྱི་སྐྱབ་ངག་ཡང་དག་གི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར། [འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་དེ་སློའི་ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་གི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་ཤེས་
 བྱར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚོས་མཐུན་སྦྱོར་གྱི་སྐྱབ་ངག་ཡང་དག་གི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་
 པ་]དེར་ཐལ། གང་སློའི་ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་ཡིན་ན་ཤེས་བྱ་ཡིན་པས་
 བྱལ། དཔེར་ན་འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནམ་མཁའ་བཞིན། སྐྱ་ཡང་སློའི་
 ཡུལ་དུ་བྱ་རུང་ཡིན་ཞེས་པའི་ཚོས་མཐུན་སྦྱོར་གྱི་སྐྱབ་ངག་ཡང་
 དག་གི་མཐུན་དཔེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Abbreviations

“2015 Old Lhasa Go-mang” = *chos thams cad rigs pas gtan la 'bebs pa'i gtan tshigs kyi rnam bzhag legs par bshad pa bzhugs so* (*Elegant Explanation of the Presentation of Reasons Delineating All Phenomena by Reasoning*). Named “2015” because of being acquired in Lha-sa, Tibet, at Go-mang College in 2015 by Jongbok Yi for the UMA Institute for Tibetan Studies; originally published at Go-mang College, date unknown. (Complete edition, to be made available at UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.)

“2011 TBRC *bla brang*” = *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes zhes bya ba bzhugs so*. Named because of being acquired by E. Gene Smith for the Tibetan Buddhist Resource Center in 2010 and added to TBRC in 2011; originally published in La-brang-tra-shi-khyil monastery, date unknown.

“co ne” = *co ne bstan 'gyur*. TBRC W1GS66030. *co ne dgon chen: co ne*, 1926.

“Dharma” = the *sde dge* edition of the Tibetan canon published by Dharma Press: the *Nying-ma Edition of the sDe-dge bKa'-'gyur and bsTan-'gyur*. Oakland, Calif.: Dharma Press, 1980.

“Peking” = *Tibetan Tripiṭaka: Peking Edition kept in the Library of the Otani University, Kyoto*. Edited by Daisetz Teitarō Suzuki. Tokyo, Kyoto, Japan: Tibetan Tripiṭaka Research Foundation, 1955-1961.

“*sde dge*” = *sDe dge Tibetan Tripiṭaka—bsTan ḥgyur preserved at the Faculty of Letters, University of Tokyo*. Edited by Z. Yamaguchi, et al. Tokyo: Tokyo University Press, 1977-1984. The catalogue numbers are from *Complete Catalogue of the Tibetan Buddhist Canons*. Edited by Hukuji Ui. Sendai, Japan: Tohoku University, 1934. And *A Catalogue of the Tohoku University Collection of Tibetan Works on Buddhism*. Edited by Yensho Kanakura. Sendai, Japan: Tohoku University, 1953. TBRC W23703, which is a PDF of: Delhi: Karmapae Chodhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1977.

“TBRC” = Tibetan Buddhist Resource Center (<http://www.tbrc.org>).

Bibliography of Works Cited

1. WORKS IN SANSKRIT AND TIBETAN

Dharmakīrti (*chos kyi grags pa*, seventh century)

Seven Treatises on Valid Cognition

1. *Analysis of Relations*

sambandhaparīkṣā

'brel pa brtag pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4215)*. TBRC W23703.174:513-523 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapa choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5713, vol. 130.

2. *Ascertainment of Prime Cognition*

pramāṇaviniścaya

tshad ma rnam par nges pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*. TBRC W23703.174:305-462 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapa choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5710, vol. 130.

3. *Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Prime Cognition"*

pramāṇavārttikakārikā

tshad ma rnam 'grel gyi tshig le'ur byas pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*. TBRC W23703.174:189-304 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapa choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5709, vol. 130.

Also: Sarnath, India: Pleasure of Elegant Sayings Press, 1974.

Sanskrit edition of first chapter: Input by Motoi Ono available from <http://gretil.sub.uni-goettingen.de/gretil.htm>; remaining chapters: *Dharmakīrti:pramanavarttikakarika*, chapters 2-4 (without the Svārthanumana-chapter) Input by Motoi Ono. of Y. Miyasaka, *Pramanavarttikakarika* (Sanskrit and Tibetan). *Acta Indologica* 2, 1971/72, 1-206 http://gretil.sub.uni-goettingen.de/gretil/1_sanskr/6_sastra/3_phil/buddh/dhkprvku.htm; also Digital Buddhist Sanskrit Canon <http://www.dsbcproject.org/node/7047>

Sanskrit: Dwarikadas Shastri. *Pramāṇavārttika of Āchārya Dharmakīrti*. Varanasi, India: Bauddha Bharati, 1968. Also, Yūsho Miyasaka. "Pramāṇavarttika-Kārikā (Sanskrit and Tibetan)," *Acta Indologica* 2 (1971-1972): 1-206. Also, (chap. 1 and autocommentary) Raniero Gnoli. *The Pramāṇavārttikam of Dharmakīrti: The First Chapter with the Autocommentary*. Rome: Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente, 1960.

English translation (chap. 2): Masatoshi Nagatomi. "A Study of Dharmakīrti's Pramāṇavarttika: An English Translation and Annotation of the Pramāṇavarttika, Book I." Ph.D. diss., Harvard University, 1957.

English translation (chap. 4, stanzas 1-148): Tom J.F. Tillemans. *Dharmakīrti's Pramāṇavarttika: An Annotated Translation of the Fourth Chapter (parārthānumāna)*, vol. 1. Vienna: Verlag der Osterreichischen Akademie der Wissenschaften, 2000.

English translation: John Donne. *The Svopajñavṛtti: Dharmakīrti's Commentary on the Inference Chapter (svārthānumānpariccheda) of his Prāmānavārttika*. An English Translation From the Sanskrit with Notes from the Commentaries of Śākyabuddhi and Karṇakagomin. Manuscript. Harvard, 1996-1998; translation of the second chapter by Roger R. Jackson, *Is Enlightenment Possible*, Ithaca New York: Snow Lion Publications, 1993; Eli Franco, *Dharmakīrti on Compassion and Rebirth*, Wien: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien,

- Universität Wien, 1997; translation of the last chapter by Tom J.F. Tillemans, *Dharmakīrti's Pramāṇavārttika: An annotated translation of the fourth chapter*. Wien: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 2000.
4. *Drop of Reasoning*
nyāyabinduprakaṛaṇa
rigs pa 'i thigs pa zhes bya ba 'i rab tu byed pa
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4212)*. TBRC W23703.174:463-477 In bstan 'gyur (sde dge). TBRC W23703. 174: 463 – 477 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
Peking 5711, vol. 130.
English translation: Th. Stcherbatsky. *Buddhist Logic*. New York: Dover Publications, 1962.
5. *Drop of Reasons*
hetubindunāmaprakaṛaṇa
gtan tshigs kyi thigs pa zhes bya ba rab tu byed pa
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4213)*. TBRC W23703.174:477-511 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
Peking 5712, vol. 130.
6. *Principles of Debate*
vādanyāya
rtsod pa 'i rigs pa
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4218)*. TBRC W23703.175:654-712 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
Peking 5715, vol. 130.
7. *Proof of Other Continuums*
saṃtānāntarasiddhināmaprakaṛaṇa
rgyud gzhan grub pa zhes bya ba 'i rab tu byed pa
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4219)*. TBRC W23703.175:712719 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
Peking 5716, vol. 130.
- Auto-Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Prime Cognition"*
tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa
pramāṇavārttikavṛtti
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4216)*, TBRC W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Dharmottara (*chos mchog*, 8th century)
Commentarial Explanation of (Dharmakīrti's) "Ascertainment of Prime Cognition" / Greater Logicality
pramāṇaviniścayaṭīkā
tshad ma rnam par nges pa 'i 'grel bshad / 'thad ldan
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4229)*. TBRC W23703.188:4-579 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Commentary on (Dharmakīrti's) "Drop of Reason" / Lesser Logicality*
nyāyabinduṭīkā
rigs pa 'i thigs pa 'i rgya cher 'grel pa
Tibetan digital reprint edition: *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*. TBRC W23703.189:74-185. (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Dignāga (*phyogs kyi glangs po*, sixth century)
[Auto-]Commentary on the Compilation of Prime Cognition
pramāṇasamuccayavṛtti
tshad ma kun las btus pa 'i 'grel pa
Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4204)*. TBRC W23703.174:30-172 (PDF

of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Compilation of Prime Cognition

pramāṇasamuccaya

tshad ma kun las btus pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4203)*. TBRC W23703.174:3-29 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5700, vol. 130.

English translation (partial): M. Hattori. *Dignāga, On Perception*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1968.

Door to Valid Reasoning

nyāyapraveśa-nāma-pramāṇaprakaraṇa

tshad ma rigs par 'jug pa'i sgo zhes bya ba'i rab tu byed pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (snar thang, 4473)*, TBRC W22704.183:370-379 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Wheel of Reasonings

hetucakraḍamaru

gtan tshigs kyi 'khor lo gtan la dbab pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4209)*. TBRC W23703.174:187-188 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Jam-yang-shay-pa Ngag-wang-tson-drü (*'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje ngag dbang brtson grus, 1648-1721/1722*)

Decisive Analysis of (Maitreya's) "Ornament for the Clear Realizations": Precious Lamp Illuminating All the Topics of the Perfection of Wisdom

bstan bcos mngon par rtogs pa'i rgyan gyi mtha' dpyod shes rab kyi pha rol tu phyin pa'i don kun gsal ba'i rin chen sgron me

Tibetan digital reprint edition: TBRC P423. (PDF of New York: TBRC, 2011).

Eloquent Presentation of the Eight Categories and Seventy Topics: Sacred Word of Guru Ajita

dnogs po brgyad don bdun cu'i rnam bzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung

Tibetan editions:

1973 Ngawang Gelek *bla brang: Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzad-pa'i-rdo-rje*, vol. 15. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973.

1987 Go-mang Lhasa (first printing): *don bdun cu'i mtha' spyod mi pham bla ma'i zhal lung gsal ba'i legs bshad blo gsal mgul rgyan*. 1a-20a. Go-mang College: Lha-sa, Tibet: n.d. (PDF of complete printing available at UMA Institute for Tibetan Studies, <http://www.uma-tibet.org>.)

1987 Go-mang Lhasa (second printing): *don bdun cu'i mtha' spyod mi pham bla ma'i zhal lung gsal ba'i legs bshad blo gsal mgul rgyan*. 3a-20a. Go-mang College: Lha-sa, Tibet: n.d. (PDF of incomplete printing available at UMA Institute for Tibetan Studies, <http://www.uma-tibet.org>.)

1995 Mundgod revision of Ngawang Gelek *bla brang: Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzad-pa'i-rdo-rje*, vol. 16. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1995.

1999 Mundgod: *dnogs po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 1-55. Mundgod, India: Dre-pung Gomang Library, 1999.

1999 Tōyō Bunko CD-ROM: "Tibetan texts of *don bdun bcu* of '*jam dbyangs bzhad pa and rigs lam 'phrul gyi lde mig of dkon mchog bstan pa'i sgron me*.'" In the Toyo Bunko Database CD Release II. Tokyo, Japan: Tōyō Bunko, 1999. CD-ROM. (This edition is based on the 1999 Mundgod.)

2001 Kan su'u: *dnogs po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 88-146. Kan su'u, China: mi rigs dpe skrun khang, 2005.

- 2005 Mundgod: *dnegos po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 1-67. Mundgod, India: Dre-pung Gomang Library, 2005.
- 2011 TBRC *bla brang*: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa)* TBRC W22186.14:115-178 (PDF of bla brang bkra shis 'khyil: bla brang brka shis 'khyil dgon, publishing date unknown).
- English translation: Jeffrey Hopkins and Jongbok Yi. *The Hidden Teaching of the Perfection of Wisdom Sūtras: Jam-yang-shay-pa's Seventy Topics and Kön-chog-jig-may-wang-po's 173 Topics*. Dyke, VA: UMA Institute for Tibetan Studies, 2014: downloadable at uma-tibet.org.
- Great Exposition of the Interpretable and the Definitive / Decisive Analysis of (Tsong-kha-pa's) "Differentiating the Interpretable and the Definitive": Storehouse of White Beryl of Scripture and Reasoning Free from Mistake, Fulfilling the Hopes of the Fortunate*
 drang ba dang nges pa'i don rnam par 'byed pa'i mtha' dpyod 'khrul bral lung rigs bai dūr dkar pa'i ngan mdzod skal bzang re ba kun skong
 Tibetan digital reprint edition: TBRC W22186.10:1-288 (PDF of bla brang bkra shis 'khyil, bla brang brka shis 'khyil dgon, publishing date unknown).
- Tibetan digital reprint edition: TBRC W1KG21952.1 (PDF of sbag sa: nang bstan shes rig 'dzin skyong slob gnyer khang, [1968]).
- Tibetan edition: Published at Lhasa, Tibet: Go-mang College, date unknown. Acquired by Jeffrey Hopkins in Lhasa, Tibet, at Go-mang College in 1987.
- Taipei reprint (published by the Corporate Body of the Buddha Educational Foundation, Taipei, Taiwan, 2008) of the 1999 codex (Mundgod, India: Go-mang Library, 1999) based on the 1995 Mundgod revision (Mundgod, India: Go-mang College, 1995) of the 1973 Ngawang Gelek *bla brang* edition (New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973).
- English translation of section one: William Magee. *Principles for Practice: Jam-yang-shay-pa on the Four Reliances with Ngag-wang-pal-dan's Annotations*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- English translation of section two: William Magee. *Questioning the Buddha About Contradictions in His Teachings*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- English translation of section three: William Magee. *Buddha's Answer Dispelling Contradiction in the Sūtras*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- Great Exposition of the Middle / Decisive Analysis of (Chandrakīrti's) "Supplement to (Nāgārjuna's) 'Treatise on the Middle'": Treasury of Scripture and Reasoning, Thoroughly Illuminating the Profound Meaning [of Emptiness], Entrance for the Fortunate*
 dbu ma chen mo / dbu ma 'jug pa'i mtha' dpyod lung rigs gter mdzod zab don kun gsal skal bzang 'jug ngogs
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)*. TBRC W21503.9:11-894 (PDF of South India?: Gomang College?, 1997?).
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)*. bla brang bkra shis 'khyil: bla brang brka shis 'khyil dgon, publishing date unknown. Also available at: TBRC W22186.14.
- Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzad-pa'i-rdo-rje*, vol. 9 (entire). New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1973. Also available at: TBRC W1KG9409.9.
- Buxaduo, India: Gomang, 1967.
- Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzad-pa'i-rdo-rje*, vol. 9. (entire). Mundgod, India: Gomang College, 1997. Also available at: TBRC W21503.9.
- Beijing, China: Pe cin yug hran shin 'gyig par khang, 2004.
- Mundgod, Karnataka, India: Drepung Gomang Library, 2007.
- Translation of the section on the two truths: Guy M. Newland's Ph.D. thesis, *The Two truths: A study of Mādhyamika philosophy as presented in the Monastic textbooks of the Ge-luk-ba order of Tibetan Buddhism*.
- Translation of the beginning: Jules Levinson, *What Does Chandrakīrti Add to Nāgārjuna's Treatise?* UMA Translation Project Publication, 2015. <http://uma-tibet.org>.

- Translation of the beginning of chapter six: Craig Preston, *Meaning of "The Manifest," Vessels for the Teaching of Emptiness, Nāgārjuna's Lives, and Ten Samenesses: Jam-yang-shay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Introduction.*
- Translation of part of chapter six: Jongbok Yi. *The Opposite of Emptiness in the Middle Way Autonomy School: Jam-yang-shay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six.*
- Translation of part of chapter six: Jongbok Yi. *The Opposite of Emptiness in the Middle Way Consequence School: Jam-yang-shay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six.*
- Great Exposition of Tenets / Explanation of Tenets: Sun of the Land of Samantabhadra Brilliantly Illuminating All of Our Own and Others' Tenets and the Meaning of the Profound [Emptiness], Ocean of Scripture and Reasoning Fulfilling All Hopes of All Beings*
 grub mtha' chen mo / grub mtha'i rnam bshad rang gzhan grub mtha' kun dang zab don mchog tu gsal ba kun bzang zhing gi nyi ma lung rigs rgya mtsho skye dgu'i re ba kun skong
 In the *Collected Works of 'Jam-dbyangs-bzad-pa'i-rdo-rje*: Reproduced from prints from Labrang-tra-shi-khyil blocks, 15 vols, Gedan Sungrab Minyam Gyunphel Series. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973.
- Mundgod revision of the 1973 Ngawang Gelek *bla brang* (Mundgod, India: Go-mang College, 1996). Abbreviated reference: "1996 Mundgod revision."
- Taipei reprint of 1999 Mundgod (Taiwan: The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation, 2000). Abbreviated reference: "2000 Taipei reprint of 1999 Mundgod."
- Musoorie, India: Dalama, 1962 [based on the old Go-mang edition]. Abbreviated reference: "1962 Dalama."
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)* TBRC W1KG9409.14:48-625 (PDF of New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1973). Abbreviated reference: "1973 Ngawang Gelek *bla brang*."
- Tibetan digital reprint edition: TBRC W22186.13:35-614 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon*, [n.d.]). Abbreviated reference: "2001 TBRC *bla brang*."
- Tibetan scanned edition: scanning of old Go-mang edition by Jongbok Yi at Mundgod in 2017. Abbreviated reference: "2017 old Go-mang."
- English translation (entire root text and edited portions of the autocommentary and Ngag-wang-pal-dan's *Annotations*): Jeffrey Hopkins. *Maps of the Profound: Jam-yang-shay-ba's Great Exposition of Buddhist and Non-Buddhist Views on the Nature of Reality*. Ithaca, N.Y.: Snow Lion Publications, 2003.
- English translation (beginning of the chapter on the Consequence School): Jeffrey Hopkins. *Meditation on Emptiness*, 581-697. London: Wisdom Publications, 1983; rev. ed., Boston: Wisdom Publications, 1996.
- English translation of root text with Lo-sang-kön-chog's commentary: Daniel Cozort and Craig Preston. *Buddhist Philosophy: Losang Gonchok's Short Commentary to Jamyang Shayba's Root Text on Tenets*. Ithaca, N.Y.: Snow Lion Publications, 2003.
- Translation of the section of the distinctive tenets of the Consequence School: Daniel Cozort, *Unique Tenets of the Middle Way Consequence School* (Ithaca, N.Y.: Snow Lion, 1998).
- Translation into complex-character Chinese: Su-an Lin. *Jeffrey Hopkins' Easy Access to Jam-yang-shay-pa's Maps of the Profound: Autonomy School.*
- Translation into complex-character Chinese: Su-an Lin. *Jeffrey Hopkins' Easy Access to Jam-yang-shay-pa's Maps of the Profound: Consequence School.*
- Illuminating a Little the Presentation of Awareness and Knowledge: Beautiful Golden Garland of Eloquence*
 blo rig gi nam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi 'phreng mdzes
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)*. TBRC W22186.14:305-376 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon*, [n.d.]).
- Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*
 rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi 'phreng mdzes

Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* (*'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje*). TBRC W22186.14:176-304 (PDF of bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon, [n.d.]).

Jetāri / Jitāri (*dgra las rgyal ba*, c. 10th century)

Explanation of the Suchness of the Reasons

hetutattvopadeśa

gtan tshigs kyi de kho na nyid bstan pa

Tibetan digital reprint: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4261). TBRC W23703.190:629-644 (PDF of

Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Introducing Childish Beings to Logic

byis pa 'jug pa'i rtog ge

bālāvatāratarka

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4263). TBRC W23703.190:652-674.

(PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Jñānashrībhadrā

pramāṇaviniścayaṭīkā

tshad ma rnam par nges pa'i 'grel bshad

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4228), TBRC W23703.187:357-591

(PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

2. OTHER WORKS

Maher, Derek F. "Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism: A Study of the Gelukba (*dge lugs pa*) Epistemology of Jamyang Shayba (*'jam dbyangs bzhad pa*) In Its Historical Context." Ph.D. diss., University of Virginia, 2003.

Katherine Rogers holds a B.A. in Religious Studies as well as an M.A. and a Ph.D. in Tibetan Buddhist Studies from the University of Virginia. She taught at Washington and Lee University as an Assistant Professor for two years.

She has a published work, *Tibetan Logic*, and she is the translator and editor of *The Garland of Mahamudra Practices* by Khenpo Konchog Gyaltsen. She received a Doctoral Dissertation Research Grant from The American Institute of Indian Studies. She also spent one year as a volunteer with The Tibet Information Network, working with Tibetan refugees in Northern India.

She served for four years on the Board of Trustees of Nurse Healers-Professional Associates, Incorporated. Currently, as well as working as a translator with the UMA Institute for Tibetan Studies, she co-owns a small business, Valley of Gems.

This book is a translation of the first section of Jam-yang-shay-pa’s *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*, a textbook studied by beginners at the Gomang College of Drepung Monastery and at La-brang Tra-shi-khyil and their affiliated institutions throughout Inner Asia.

In their system, the student needs to develop a strong “path of reasoning”—a mind trained in valid knowledge—in order to pursue not only the academic path but also the path of meditation and self-transformation. The study of Signs and Reasonings plays an important role in the development of this path of reasoning, being an introduction to the fundamentals of logic, including syllogisms and their components, correct reasons (or “signs”) and how they come to be correct—able to induce in the debater or meditator new knowledge about something not formerly understood.

In this section of his work, Jam-yang-shay-pa introduces the student to several of the basic concepts of correct reasoning, with a focus on laying the foundation for understanding the necessary relationship between the subject, predicate, and sign in the context of the generation of valid inferential knowledge, leading to direct perception of reality.

uma-tibet.org